

СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ

Укладач:
МАРИЧ Максим Григорович

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ

Збірник тестових завдань

Укладач: Марич М.Г.

Чернівці

Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича
2026

УДК 336.14
С-70

Друкується за ухвалою вченої ради
економічного факультету Чернівецького національного
університету імені Юрія Федьковича
(протокол № 8 від 18 лютого 2026 року)

Соціальне страхування : збірн. тест. завдань. / уклад:
С-70 М.Г. Марич. Чернівці : Чернівець. нац. ун-т ім. Ю.
Федьковича, 2026, 100 с.

У виданні зібрано комплекс тестових завдань, спрямованих на перевірку та поглиблення засвоєння навчального матеріалу з дисципліни «Соціальне страхування». Посібник адресовано студентам закладів вищої освіти економічного профілю, які вивчають питання організації та функціонування системи соціального страхування.

УДК 336.14

© Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича, 2026
© Укладач: Марич М.Г., 2026

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ.....	5
МОДУЛЬ 1. ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ.....	6
Тема 1. Сутність, принципи і роль соціального страхування.....	6
Тема 2. Історія становлення та розвитку соціального страхування.....	14
Тема 3. Державне регулювання соціального страхування в Україні.....	22
Тема 4. Управління коштами соціального страхування.....	31
Тема 5. Соціальне страхування з тимчасової втрати працездатності.....	40
МОДУЛЬ 2. ПРАКТИКА ЗДІЙСНЕННЯ ВИДІВ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	49
Тема 6. Медичне страхування.....	49
Тема 7. Соціальне страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань.....	58
Тема 8. Соціальне страхування на випадок безробіття.....	66
Тема 9. Державне пенсійне страхування.....	74
Тема 10. Недержавне пенсійне страхування.....	83
Тема 11. Досвід соціального страхування різних країн світу...	91
СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ.....	100

ВСТУП

Дисципліна «**Соціальне страхування**» є важливим складником економічної науки та системи соціального захисту населення, що поєднує теоретичні засади фінансів, соціальної політики та права з метою вивчення механізмів формування й використання страхових фондів для забезпечення соціальних гарантій громадян. Вона розкриває економічну сутність соціального страхування, його роль у перерозподілі доходів і мінімізації соціальних ризиків, пов'язаних із втратою працездатності, безробіттям, старістю, нещасними випадками та іншими життєвими обставинами.

Актуальність вивчення дисципліни зумовлена трансформацією соціально-економічних відносин, демографічними змінами, зростанням соціальних ризиків і необхідністю підвищення ефективності системи соціального захисту в умовах нестабільного економічного середовища. Реформування пенсійної системи, розвиток страхових механізмів підтримки населення та забезпечення фінансової стійкості соціальних фондів потребують глибоких знань у сфері соціального страхування та сучасних підходів до управління соціальними ресурсами.

Метою вивчення дисципліни є формування у студентів цілісного уявлення про принципи функціонування системи соціального страхування, її фінансові механізми, інституційне забезпечення та правове регулювання. У процесі опанування курсу студенти ознайомлюються з видами соціального страхування, порядком формування страхових внесків, виплатами соціальних допомог, діяльністю державних і недержавних соціальних фондів, а також з міжнародним досвідом організації систем соціального захисту.

Вивчення дисципліни сприятиме розвитку професійних компетентностей у сфері фінансів і соціальної політики, уміння аналізувати ефективність соціальних програм, оцінювати соціально-економічні наслідки страхових рішень та застосовувати отримані знання у практичній діяльності в органах державного управління, фінансових установах.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

Тестові завдання з дисципліни «Соціальне страхування» спрямовані на перевірку рівня засвоєння теоретичних основ курсу, формування системного економічного мислення та розвитку навичок практичного застосування знань у сфері соціального захисту населення. Виконання тестів сприяє узагальненню й упорядкуванню навчального матеріалу, виявленню прогалин у розумінні ключових тем та підвищенню якості підготовки студентів.

Перед початком роботи з тестовими завданнями студентам рекомендовано опрацювати лекційні матеріали, навчальні посібники, нормативно-правові акти та наукові публікації, що висвітлюють питання функціонування системи соціального страхування. Особливу увагу слід зосередити на сутності соціальних ризиків, принципах формування страхових фондів, видах соціального страхування, механізмах нарахування внесків і здійснення страхових виплат.

Під час виконання тестів необхідно уважно ознайомлюватися з формулюванням кожного запитання та всіма запропонованими варіантами відповідей. У завданнях передбачено одну правильну відповідь, тому доцільно здійснювати логічний аналіз змісту запитання й співвідносити його з теоретичними положеннями курсу.

У разі виникнення складнощів рекомендується звертатися до відповідних розділів навчальної літератури або конспектів лекцій для уточнення понять і механізмів соціального страхування. Аналіз допущених помилок після перевірки тестів є важливою складовою навчального процесу, що сприяє глибшому засвоєнню матеріалу та закріпленню знань.

Результати виконання тестових завдань можуть використовуватися для поточного й підсумкового контролю знань студентів, а також для самоконтролю рівня їхньої підготовки з дисципліни «Соціальне страхування»..

МОДУЛЬ 1

ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ

ТЕМА 1

СУТНІСТЬ, ПРИНЦИПИ І РОЛЬ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ

1. Соціальне страхування як система економічних відносин спрямоване на
 - А. Формування прибутку суб'єктів ринку.
 - Б. Компенсацію втрат доходів у разі настання соціальних ризиків.
 - В. Регулювання валютного курсу.
 - Г. Розвиток інвестиційної діяльності.
2. Економічна природа соціального страхування проявляється через
 - А. Перерозподіл національного доходу.
 - Б. Накопичення приватного капіталу.
 - В. Комерційні фінансові операції.
 - Г. Ринкове ціноутворення.
3. Принцип солідарності означає
 - А. Індивідуальне накопичення коштів.
 - Б. Колективну участь у покритті соціальних ризиків.
 - В. Конкуренцію між фондами.
 - Г. Добровільність страхування.
4. Основною відмінністю соціального страхування від комерційного є
 - А. Отримання прибутку.
 - Б. Соціальна спрямованість і обов'язковість участі.
 - В. Високий рівень ризику.
 - Г. Використання ринкових механізмів.
5. Соціальне страхування є інструментом реалізації
 - А. Валютної політики.

- Б. Соціальної політики держави.
- В. Інвестиційної стратегії.
- Г. Банківського регулювання.

6. Перерозподільча функція системи полягає у
- А. Переміщенні коштів між різними соціальними групами.
 - Б. Формуванні прибуткових активів.
 - В. Фінансуванні приватного бізнесу.
 - Г. Регулюванні ринку капіталу.

7. Страхові фонди створюються з метою
- А. Інвестування у виробництво.
 - Б. Забезпечення соціальних виплат.
 - В. Отримання дивідендів.
 - Г. Кредитування населення.

8. Обов'язковість соціального страхування сприяє
- А. Зменшенню державного контролю.
 - Б. Фінансовій стійкості системи.
 - В. Комерціалізації послуг.
 - Г. Добровільному накопиченню коштів.

9. Соціальні ризики характеризуються
- А. Індивідуальною випадковістю.
 - Б. Масовістю та суспільною значущістю.
 - В. Інвестиційною природою.
 - Г. Біржовими коливаннями.

10. Стабілізаційна роль соціального страхування проявляється через
- А. Підтримку доходів населення в кризових умовах.
 - Б. Збільшення податкового навантаження.
 - В. Скорочення державних витрат.
 - Г. Обмеження споживання.

11. Принцип цільового використання означає
- А. Свободу розпорядження фондами.
 - Б. Використання коштів виключно на соціальні потреби.

- В. Інвестування у бізнес-проєкти.
- Г. Формування резервів бюджету.

12. Державне регулювання необхідне для

- А. Отримання доходів від фондів.
- Б. Гарантування соціальних виплат громадянам.
- В. Посилення конкуренції.
- Г. Скорочення внесків.

13. Колективний характер страхування дозволяє

- А. Повністю усунути ризики.
- Б. Розподіляти фінансовий тягар між учасниками.
- В. Максимізувати прибутки фондів.
- Г. Зменшити роль держави.

14. Соціальні виплати виконують функцію

- А. Інвестування капіталу.
- Б. Компенсації втрати доходів.
- В. Надання кредиту.
- Г. Формування заощаджень.

15. Соціальне страхування сприяє відтворенню

- А. Фінансового капіталу.
- Б. Робочої сили.
- В. Валютних резервів.
- Г. Ринку цінних паперів.

16. Принцип справедливості передбачає

- А. Однакові виплати для всіх.
- Б. Залежність рівня забезпечення від участі у фінансуванні.
- В. Випадковий розподіл коштів.
- Г. Добровільність внесків.

17. Фінансова стабільність системи забезпечується

- А. Інвестиційними доходами.
- Б. Регулярними страховими внесками.
- В. Банківськими кредитами.
- Г. Дотаціями бізнесу.

18. Соціальне страхування зменшує нерівність через

- А. Зростання податків.
- Б. Перерозподіл доходів.
- В. Скорочення заробітних плат.
- Г. Обмеження споживання.

19. Страхові внески є

- А. Добровільними пожертвами.
- Б. Обов'язковими платежами учасників системи.
- В. Комерційними інвестиціями.
- Г. Штрафними санкціями.

20. Учасниками фінансових відносин у системі є

- А. Біржі та банки.
- Б. Держава, роботодавці й застраховані особи.
- В. Інвестори.
- Г. Торговельні компанії.

21. Превентивна функція полягає у

- А. Повній ліквідації ризиків.
- Б. Зменшенні соціальної напруги.
- В. Збільшенні прибутку фондів.
- Г. Підвищенні податків.

22. Основою правового регулювання є

- А. Ринкові механізми.
- Б. Законодавчі акти держави.
- В. Банківські договори.
- Г. Біржові правила.

23. Солідарна модель найбільш ефективна для

- А. Високодохідних груп.
- Б. Захисту соціально вразливих верств.
- В. Інвесторів.
- Г. Бізнесу.

24. Соціальне страхування підтримує макроекономічну стабільність шляхом

- А. Скорочення виробництва.
- Б. Підтримки платоспроможного попиту населення.
- В. Підвищення цін.
- Г. Обмеження доходів.

25. Страхові фонди належать до

- А. Приватного капіталу.
- Б. Цільових централізованих фінансових ресурсів.
- В. Комерційних активів.
- Г. Біржових інструментів.

26. Ефективність системи оцінюється через

- А. Обсяг прибутку.
- Б. Рівень соціального захисту населення.
- В. Інвестиційну дохідність.
- Г. Кількість операцій.

27. Соціальне страхування є складовою

- А. Фінансового ринку.
- Б. Соціальної безпеки держави.
- В. Валютної системи.
- Г. Біржової торгівлі.

28. Принцип рівного доступу означає

- А. Однакові внески.
- Б. Гарантоване право на соціальний захист.
- В. Рівні доходи.
- Г. Добровільну участь.

29. Фінансова база формується за рахунок

- А. Кредитів.
- Б. Страхових внесків.
- В. Інвестиційних доходів.
- Г. Податкових штрафів.

30. Соціальне страхування зменшує наслідки
- А. Біржових криз.
 - Б. Соціальних ризиків.
 - В. Валютних коливань.
 - Г. Інфляції.
31. Принцип стабільності передбачає
- А. Тимчасовість допомоги.
 - Б. Безперервність функціонування системи.
 - В. Добровільність участі.
 - Г. Комерційність.
32. Соціальні виплати мають характер
- А. Прибутку.
 - Б. Компенсаційної підтримки.
 - В. Кредиту.
 - Г. Інвестиції.
33. Соціальне страхування сприяє
- А. Ринковій конкуренції.
 - Б. Соціальній рівновазі.
 - В. Біржовій активності.
 - Г. Валютній стабільності.
34. Страхові відносини мають
- А. Комерційний характер.
 - Б. Перерозподільний характер.
 - В. Спекулятивний характер.
 - Г. Інвестиційний характер.
35. Основна роль соціального страхування —
- А. Отримання прибутку.
 - Б. Захист життєвого рівня населення.
 - В. Розвиток бізнесу.
 - Г. Фінансування інвестицій.
36. Фонди соціального страхування функціонують як
- А. Бізнес-структури.

- Б. Цільові фінансові інститути.
- В. Біржі.
- Г. Банки.

37. Соціальне страхування забезпечує
- А. Спекулятивні доходи.
 - Б. Соціальну стабільність.
 - В. Біржову активність.
 - Г. Комерційний прибуток.

38. Принцип взаємодопомоги означає
- А. Конкуренцію учасників.
 - Б. Солідарну підтримку у разі ризику.
 - В. Індивідуальну відповідальність.
 - Г. Добровільність внесків.

39. Соціальні фонди використовуються для
- А. Купівлі активів.
 - Б. Фінансування соціальних виплат.
 - В. Інвестицій у бізнес.
 - Г. Кредитування.

40. Соціальне страхування зменшує
- А. Податкові надходження.
 - Б. Соціальну напругу в суспільстві.
 - В. Споживання.
 - Г. Заощадження.

41. Державні гарантії забезпечують
- А. Прибутковість фондів.
 - Б. Обов'язковість і надійність виплат.
 - В. Комерційну свободу.
 - Г. Конкуренцію.

42. Соціальне страхування є формою
- А. Розподілу національного доходу.
 - Б. Бізнес-діяльності.
 - Г. Кредитування.
 - Г. Інвестування.

43. Основною соціально-економічною функцією є

- А. Захисна.
- Б. Комерційна.
- В. Спекулятивна.
- Г. Інвестиційна.

44. Система дозволяє пом'якшувати

- А. Фінансові кризи банків.
- Б. Соціальні потрясіння.
- В. Валютні зміни.
- Г. Біржові ризики.

45. Соціальне страхування базується на

- А. Прибутку.
- Б. Солідарності та відповідальності.
- В. Конкуренції.
- Г. Ризиковості.

46. Соціальні виплати підтримують

- А. Купівельну спроможність населення.
- Б. Біржові операції.
- В. Інвестиційний сектор.
- Г. Бізнес.

47. Захисна функція реалізується через

- А. Оподаткування.
- Б. Компенсацію втрат доходів.
- В. Інвестування коштів.
- Г. Кредитування.

48. Соціальне страхування сприяє відновленню

- А. Біржових ринків.
- Б. Трудового потенціалу суспільства.
- В. Валютних резервів.
- Г. Капіталу банків.

49. Система є ключовою для забезпечення

- А. Фінансової спекуляції.
- Б. Соціальної безпеки держави.
- В. Інвестиційної активності.
- Г. Біржового розвитку.

50. Загальна роль соціального страхування полягає у

- А. Отриманні прибутку.
- Б. Забезпеченні стабільного соціально-економічного розвитку.
- В. Підвищенні податкових надходжень.
- Г. Розвитку фінансових ринків.

ТЕМА 2

ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ

1. Перші елементи соціального страхування виникли у

- А. Античних державах.
- Б. Середньовічних цехових організаціях.
- В. Капіталістичних корпораціях XX ст.
- Г. Банківських системах.

2. Цехові каси взаємодопомоги мали на меті

- А. Отримання прибутку.
- Б. Підтримку членів у разі хвороби чи смерті.
- В. Інвестування капіталу.
- Г. Кредитування підприємців.

3. Передумовою формування державних систем соціального страхування стало

- А. Розвиток фондового ринку.
- Б. Індустріалізація та зростання найманої праці.
- В. Валютна стабілізація.
- Г. Банківська реформа.

4. Першу обов'язкову систему соціального страхування було запроваджено у

- А. Франції.
- Б. Великій Британії.
- В. Німеччині.
- Г. США.

5. Засновником державної моделі соціального страхування вважається

- А. Адам Сміт.
- Б. Отто фон Бісмарк.
- В. Джон Мейнард Кейнс.
- Г. Карл Маркс.

6. Бісмарківська модель базувалася переважно на

- А. Добровільних внесках.
- Б. Страхових внесках працівників і роботодавців.
- В. Повному фінансуванні з бюджету.
- Г. Приватному страхуванні.

7. Основним ризиком перших систем соціального страхування була

- А. Втрата доходу через хворобу.
- Б. Інфляція.
- В. Валютні коливання.
- Г. Безпека бізнесу.

8. Поступово соціальне страхування охопило ризики

- А. Лише професійних захворювань.
- Б. Старості, безробіття, інвалідності.
- В. Інвестиційних втрат.
- Г. Фінансових криз.

9. Англійська модель соціального захисту ґрунтувалася на

- А. Приватному страхуванні.
- Б. Принципі загального мінімального забезпечення.
- В. Біржовому фінансуванні.
- Г. Комерційних фондах.

10. Бевериджівська модель передбачала
- А. Лише страхові внески.
 - Б. Фінансування з державного бюджету.
 - В. Добровільну участь.
 - Г. Комерційні платежі.
11. Соціальне страхування у XX ст. стало складовою
- А. Біржової системи.
 - Б. Соціальної держави.
 - В. Банківської політики.
 - Г. Інвестиційного менеджменту.
12. Після Другої світової війни соціальне страхування
- А. Скоротилося.
 - Б. Значно розширилося.
 - В. Стало приватним.
 - Г. Було ліквідоване.
13. Міжнародна організація праці сприяла
- А. Лібералізації фінансів.
 - Б. Уніфікації соціальних стандартів.
 - В. Комерціалізації страхування.
 - Г. Банківському регулюванню.
14. Основною ідеєю історичного розвитку було
- А. Зменшення ролі держави.
 - Б. Розширення соціального захисту.
 - В. Комерціалізація послуг.
 - Г. Ліквідація фондів.
15. Соціальне страхування спочатку охоплювало
- А. Все населення.
 - Б. Найманих працівників промисловості.
 - В. Підприємців.
 - Г. Сільське населення.
16. У країнах Європи розвиток системи відбувався шляхом
- А. Повної приватизації.

- Б. Законодавчого закріплення обов'язковості.
- В. Добровільних угод.
- Г. Біржових механізмів.

17. Пенсійне страхування стало ключовим елементом у

- А. XIX столітті.
- Б. XX столітті.
- В. XVIII столітті.
- Г. XXI столітті.

18. Соціальне страхування поступово перетворилося на

- А. Бізнес-сферу.
- Б. Систему соціальної безпеки.
- В. Інвестиційний механізм.
- Г. Валютний інструмент.

19. Історично система розвивалася від

- А. Державної до приватної.
- Б. Добровільної взаємодопомоги до обов'язкової.
- В. Банківської до біржової.
- Г. Комерційної до соціальної.

20. Перші фонди створювалися як

- А. Прибуткові організації.
- Б. Каси взаємодопомоги.
- В. Банки.
- Г. Інвестиційні компанії.

21. Соціальне страхування стало відповіддю на

- А. Фінансові кризи.
- Б. Соціальні наслідки індустріалізації.
- В. Валютні коливання.
- Г. Розвиток бірж.

22. У XX ст. воно поширилося на

- А. Лише робітників.
- Б. Широкі верстви населення.
- В. Підприємців.

Г. Державних службовців.

23. Формування національних систем сприяло

А. Зростанню соціальної стабільності.

Б. Розвитку спекуляцій.

В. Інфляції.

Г. Біржовим кризам.

24. Соціальне страхування стало основою

А. Соціальної держави.

Б. Фінансових ринків.

В. Валютної системи.

Г. Бізнес-структур.

25. Історично ключовим принципом став

А. Прибутковість.

Б. Солідарність.

В. Конкуренція.

Г. Інвестування.

26. Розвиток системи супроводжувався

А. Скороченням гарантій.

Б. Розширенням видів страхування.

В. Ліквідацією фондів.

Г. Приватизацією.

27. Перші законодавчі акти були спрямовані на

А. Бізнес-прибутки.

Б. Захист працівників.

В. Валютну стабільність.

Г. Банківські кредити.

28. Історично соціальне страхування стало

А. Частиною державної політики.

Б. Біржовою діяльністю.

В. Комерційною сферою.

Г. Приватною послугою.

29. З часом фінансування почало здійснюватися через

А. Страхові внески.

Б. Кредити.

В. Інвестиції.

Г. Біржові операції.

30. Соціальне страхування еволюціонувало як

А. Тимчасове явище.

Б. Постійна інституція.

В. Комерційний сектор.

Г. Фінансова спекуляція.

31. Внесок Бевериджа полягав у

А. Запровадженні солідарних внесків.

Б. Ідеї загального соціального захисту.

В. Приватизації системи.

Г. Комерціалізації фондів.

32. Європейські моделі стали прикладом для

А. Розвитку фінансових ринків.

Б. Соціальних реформ у світі.

В. Валютних систем.

Г. Біржових структур.

33. Історичний розвиток сприяв

А. Зростанню соціальної рівності.

Б. Поглибленню нерівності.

В. Скороченню гарантій.

Г. Комерціалізації допомоги.

34. Соціальне страхування з часом охопило

А. Лише хвороби.

Б. Більшість життєвих ризиків.

В. Інвестиційні втрати.

Г. Бізнес-ризики.

35. У XX ст. держава посилила

А. Контроль і регулювання системи.

- Б. Комерційний характер фондів.
- В. Біржові операції.
- Г. Приватизацію.

36. Формування системи сприяло

- А. Соціальній стабільності.
- Б. Інфляції.
- В. Фінансовим кризам.
- Г. Біржовим спадам.

37. Соціальне страхування стало універсальним через

- А. Ринкові механізми.
- Б. Законодавче закріплення.
- В. Добровільність участі.
- Г. Комерційні договори.

38. Розвиток пенсійних систем був відповіддю на

- А. Демографічні зміни.
- Б. Валютні коливання.
- В. Інвестиційні кризи.
- Г. Банківські реформи.

39. Сучасні системи поєднують

- А. Лише бюджетне фінансування.
- Б. Страхові внески та державну підтримку.
- В. Біржові доходи.
- Г. Комерційні інвестиції.

40. Історична еволюція сприяла

- А. Соціальній безпеці населення.
- Б. Фінансовим спекуляціям.
- В. Зростанню податків.
- Г. Біржовим ризикам.

41. Перші форми соціального захисту були

- А. Державними програмами.
- Б. Добровільною взаємодопомогою.
- В. Комерційними фондами.

Г. Банківськими продуктами.

42. Індустріальне суспільство потребувало

А. Ринкових механізмів.

Б. Системного соціального захисту.

В. Біржової регуляції.

Г. Валютного контролю.

43. Розвиток соціального страхування супроводжувався

А. Зменшенням участі держави.

Б. Посиленням соціальних гарантій.

В. Комерціалізацією допомоги.

Г. Приватизацією фондів.

44. Історично ключовою проблемою була

А. Відсутність фінансових ринків.

Б. Соціальна незахищеність працівників.

В. Валютна нестабільність.

Г. Біржові кризи.

45. Становлення системи було спрямоване на

А. Підтримку бізнесу.

Б. Захист трудового населення.

В. Інвестування капіталу.

Г. Зростання прибутків.

46. Соціальне страхування з часом стало

А. Тимчасовою допомогою.

Б. Обов'язковим елементом державної політики.

В. Комерційною послугою.

Г. Біржовою діяльністю.

47. Міжнародний досвід сприяв

А. Уніфікації підходів до захисту населення.

Б. Зменшенню соціальних гарантій.

В. Приватизації систем.

Г. Комерціалізації допомоги.

48. Розвиток системи відповідав потребам
- А. Фінансових ринків.
 - Б. Індустріального та постіндустріального суспільства.
 - В. Біржових структур.
 - Г. Банківського сектору.
49. Соціальне страхування історично стало реакцією на
- А. Соціальні ризики масового характеру.
 - Б. Інвестиційні втрати.
 - В. Валютні кризи.
 - Г. Біржові спади.
50. Загальна тенденція розвитку полягала у
- А. Звуженні соціального захисту.
 - Б. Розширенні гарантій і охоплення населення.
 - В. Приватизації системи.
 - Г. Комерціалізації страхування.

ТЕМА 3

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

1. Основна мета державного регулювання соціального страхування в Україні:
- А. Забезпечити захист громадян від соціальних ризиків.
 - Б. Збільшити прибуток страхових компаній.
 - В. Контролювати біржові операції.
 - Г. Встановлювати тарифи на комунальні послуги.
2. Який орган здійснює нагляд за системою соціального страхування?
- А. Державна служба України з питань соціального страхування.
 - Б. Міністерство освіти.
 - В. Національна комісія з цінних паперів.
 - Г. Антимонопольний комітет.
3. Основними суб'єктами державного регулювання є:
- А. Держава, страхувальники, застраховані.

- Б. Лікарні, аптеки, фармацевтичні компанії.
- В. Біржі та фінансові брокери.
- Г. Приватні інвестори.

4. Законодавчою основою соціального страхування в Україні є:

- А. Конституція України та спеціальні закони про соціальне страхування.
- Б. Податковий кодекс.
- В. Господарський кодекс.
- Г. Цивільний кодекс.

5. Одним з принципів соціального страхування є:

- А. Солідарність застрахованих.
- Б. Максимізація комерційного прибутку.
- В. Вибіркове страхування.
- Г. Інвестування коштів у фондові ринки.

6. Який вид контролю характерний для державного регулювання?

- А. Ліцензування страхових фондів та контроль фінансової дисципліни.
- Б. Біржові котирування акцій страховика.
- В. Комерційне управління лікарнями.
- Г. Приватизація страхових фондів.

7. Державне регулювання спрямоване на:

- А. Захист прав застрахованих та забезпечення стабільності фондів.
- Б. Збільшення біржової ліквідності.
- В. Розподіл прибутку між акціонерами лікарень.
- Г. Підвищення тарифів на комунальні послуги.

8. Страхові внески до державних фондів соціального страхування сплачуються:

- А. Роботодавцями та застрахованими особами у встановленому розмірі.
- Б. Лікарями приватних клінік.
- В. Біржовими брокерами.

Г. Державними банками.

9. Обов'язки держави у сфері соціального страхування включають:

- А. Нагляд за фінансовою дисципліною та своєчасне виплачування страхових сум.
- Б. Купівлю цінних паперів за рахунок фондів.
- В. Організацію приватних медичних програм.
- Г. Регулювання комерційних тарифів у банках.

10. Яка форма регулювання не застосовується у соціальному страхуванні?

- А. Пряме комерційне управління страховими фондами.
- Б. Законодавче регулювання.
- В. Фінансовий контроль.
- Г. Ліцензування та нагляд.

11. Соціальне страхування включає наступні види:

- А. Медичне, пенсійне, тимчасова втрата працездатності, безробіття.
- Б. Біржове, депозитне, корпоративне.
- В. Приватне, інвестиційне, фондове.
- Г. Лікарняне, стоматологічне, косметичне.

12. Державне регулювання медичного страхування передбачає:

- А. Встановлення стандартів обслуговування та контроль використання коштів.
- Б. Продаж медичних полісів через біржу.
- В. Встановлення прибутковості лікарень.
- Г. Управління приватними клініками.

13. Яке законодавче джерело визначає порядок сплати внесків до фондів соціального страхування?

- А. Закон «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».
- Б. Податковий кодекс України.
- В. Господарський кодекс.
- Г. Закон про цінні папери.

14. Контроль за витрачанням коштів фондів соціального страхування здійснює:

- А. Державна аудиторська служба та спеціальні наглядові органи.
- Б. Акціонери приватних компаній.
- В. Біржові брокери.
- Г. Комерційні банки.

15. Соціальне страхування для безробітних забезпечується:

- А. Через державні фонди, що виплачують допомогу застрахованим.
- Б. Комерційними страховиками.
- В. Біржовими операціями.
- Г. Приватними фондами.

16. Законодавство передбачає обов'язкове страхування для:

- А. Працівників підприємств, фізичних осіб, що здійснюють діяльність.
- Б. Біржових трейдерів.
- В. Інвесторів у фондовий ринок.
- Г. Приватних медиків.

17. Уряд України регулює соціальне страхування шляхом:

- А. Встановлення ставок внесків, порядку виплат та контролю фондів.
- Б. Продажу страхових полісів на фондовому ринку.
- В. Інвестування коштів фондів у банки.
- Г. Контролю комерційних лікарень.

18. Страхові фонди підлягають:

- А. Державному фінансовому нагляду та аудиту.
- Б. Біржовій інвестиції.
- В. Повністю приватному управлінню.
- Г. Продажу акцій лікарням.

19. Соціальні виплати здійснюються:

- А. На підставі страхового випадку та законодавчо визначених правил.

- Б. Лише за рішенням лікаря.
- В. Через біржові операції.
- Г. Автоматично кожного місяця без перевірки.

20. Розподіл внесків у державних фондах здійснюється:

- А. Залежно від типу страхування (пенсійне, медичне, тимчасова непрацездатність).
- Б. Біржовим методом.
- В. На основі інвестиційних прибутків компаній.
- Г. За бажанням роботодавця.

21. Державне регулювання забезпечує:

- А. Фінансову стабільність страхових фондів та захист прав застрахованих.
- Б. Лікарняні премії для персоналу.
- В. Зростання прибутку страховика на біржі.
- Г. Платежі на комерційні цілі.

22. Яка роль держави у пенсійному страхуванні?

- А. Встановлює правила нарахування пенсій та контролює фонди.
- Б. Біржово управляє активами компаній.
- В. Продає акції лікарням.
- Г. Визначає прибутковість страхових фондів.

23. Страхувальник у системі державного регулювання повинен:

- А. Своєчасно сплачувати внески та надавати необхідні дані.
- Б. Торгувати страховими активами на біржі.
- В. Підвищувати прибуток фонду.
- Г. Керувати страховою компанією.

24. Внески до фондів соціального страхування можуть бути:

- А. Єдиними для всіх, диференційованими за зарплатою чи видом діяльності.
- Б. Лише добровільними.
- В. Біржовими.
- Г. Виключно інвестиційними.

25. Одним із інструментів державного регулювання є:
- А. Ліцензування страхових компаній.
 - Б. Біржова торгівля.
 - В. Продаж медичних послуг на приватному ринку.
 - Г. Приватизація фондів.
26. Які ризики покривають державні фонди?
- А. Тимчасова непрацездатність, безробіття, пенсійне забезпечення, медичне страхування.
 - Б. Біржові коливання.
 - В. Комерційні прибутки лікарень.
 - Г. Інвестиційні втрати приватних компаній.
27. Соціальні виплати підлягають:
- А. Регулярній перевірці та контролю за законністю використання.
 - Б. Автоматичній сплаті без документів.
 - В. Біржовим угодам.
 - Г. Рішенням комерційних страхових компаній.
28. Принцип солідарності означає:
- А. Внески всіх застрахованих об'єднуються для покриття ризиків.
 - Б. Кожен сплачує лише за себе.
 - В. Лікарні отримують кошти від фондів без обмежень.
 - Г. Компанії формують прибуток на внесках застрахованих.
29. Обов'язки держави включають:
- А. Контроль за ефективністю та прозорістю фондів.
 - Б. Пряме інвестування у приватні клініки.
 - В. Купівлю цінних паперів на біржі.
 - Г. Підвищення комерційного прибутку лікарень.
30. Розмір внесків до фондів визначається:
- А. Законодавством та тарифами, залежно від типу страхування.
 - Б. Біржовими котируваннями.
 - В. Дохідністю приватних компаній.
 - Г. Вартістю активів лікарень.

31. Виплати застрахованим здійснюються:
- А. На підставі страхового випадку та відповідних документів.
 - Б. Автоматично без перевірки.
 - В. Через біржові операції.
 - Г. За бажанням роботодавця.
32. Державний нагляд за фондами соціального страхування передбачає:
- А. Аудит, контроль витрат та ліцензування страхових організацій.
 - Б. Біржове управління.
 - В. Продаж активів лікарень.
 - Г. Комерціалізацію послуг.
33. Соціальне страхування для осіб з інвалідністю:
- А. Забезпечує виплати та допомогу за рахунок державних фондів.
 - Б. Інвестується у приватні компанії.
 - В. Біржово торгується.
 - Г. Не передбачене законодавством.
34. Державне регулювання надає:
- А. Прозорі механізми нарахування та виплати соціальних коштів.
 - Б. Прибуток страховика.
 - В. Біржову ліквідність фондів.
 - Г. Комерційні преференції лікарням.
35. Однією з проблем державного страхування є:
- А. Недофінансування та неефективне використання коштів.
 - Б. Біржові коливання.
 - В. Надлишок прибутку страховиків.
 - Г. Комерційні суперечки між лікарнями.
36. Фінансова дисципліна фондів контролюється:
- А. Державними наглядовими органами.
 - Б. Біржовими брокерами.
 - В. Комерційними банками.
 - Г. Страхувальниками.

37. Соціальна допомога безробітним фінансується:
- А. Через державний фонд страхування на випадок безробіття.
 - Б. Приватними страховими компаніями.
 - В. Біржовими угодами.
 - Г. Через комерційні банки.
38. Держава визначає порядок використання коштів:
- А. Згідно з законами про соціальне страхування.
 - Б. На власний розсуд страхових компаній.
 - В. Через біржу.
 - Г. На підставі річних прибутків лікарень.
39. Ліцензування страхових організацій:
- А. Забезпечує законність діяльності та захист застрахованих.
 - Б. Підвищує прибутковість лікарень.
 - В. Торгує активами на біржі.
 - Г. Інвестує внески у приватні фонди.
40. Страхові виплати за пенсійним страхуванням залежать від:
- А. Тривалості страхового стажу та розміру внесків.
 - Б. Біржових котирувань.
 - В. Прибутку лікарні.
 - Г. Інвестиційного доходу фонду.
41. Державне регулювання передбачає:
- А. Створення умов для стабільної роботи фондів та захисту прав застрахованих.
 - Б. Автоматичну сплату премій.
 - В. Комерціалізацію медичних закладів.
 - Г. Продаж лікарень інвесторам.
42. Соціальне страхування фінансується:
- А. Внесками роботодавців та застрахованих, а також бюджетними коштами.
 - Б. Лише приватними внесками.
 - В. Біржовими операціями.
 - Г. Продажем активів лікарень.

43. Які елементи контролю застосовуються державою?

- А. Аудит, фінансовий нагляд, ліцензування, перевірка використання коштів.
- Б. Біржові котирування.
- В. Інвестиційний прибуток.
- Г. Комерційні тарифи лікарень.

44. Однією з переваг державного регулювання є:

- А. Забезпечення соціальної справедливості та фінансової стабільності.
- Б. Максимізація прибутку лікарень.
- В. Біржова ліквідність фондів.
- Г. Комерційна вигода страхових компаній.

45. Недотримання законодавства у сфері соціального страхування призводить до:

- А. Санкцій, штрафів та коригування діяльності фондів.
- Б. Автоматичного зростання прибутку.
- В. Біржових втрат.
- Г. Комерційних суперечок.

46. Основними принципами регулювання є:

- А. Законність, прозорість, фінансова дисципліна, соціальна справедливість.
- Б. Біржові угоди та інвестиції.
- В. Комерційна максимізація.
- Г. Приватизація активів.

47. Фінансова стабільність фондів забезпечується:

- А. Регулярним надходженням внесків та контролем витрат.
- Б. Біржовими угодами.
- В. Продажем лікарень.
- Г. Інвестиційними угодами.

48. Виплата допомоги з тимчасової втрати працездатності здійснюється:

- А. В межах встановленого страхового стажу та тарифів.

- Б. На розсуд лікаря.
- В. Через біржу.
- Г. Виключно приватними фондами.

49. Державне регулювання сприяє:

- А. Забезпеченню захисту соціальних прав громадян.
- Б. Збільшенню біржових доходів.
- В. Комерційній монополії лікарень.
- Г. Інвестиційному прибутку страховика.

50. Основною перевагою державного регулювання є:

- А. Соціальна стабільність, прозорість фондів та захист застрахованих.
- Б. Біржова ліквідність активів.
- В. Максимізація прибутку лікарень.
- Г. Інвестиційний прибуток страховика.

ТЕМА 4

УПРАВЛІННЯ КОШТАМИ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ

1. Основною метою управління коштами соціального страхування є:

- А. Забезпечення фінансової стійкості системи та своєчасності соціальних виплат.
- Б. Отримання максимального прибутку від інвестування.
- В. Комерціалізація соціальних фондів.
- Г. Формування доходів державного бюджету.

2. Принцип цільового використання коштів означає:

- А. Використання ресурсів виключно для соціальних виплат і послуг.
- Б. Направлення коштів на бізнес-проекти.
- В. Фінансування дефіциту бюджету.
- Г. Комерційне кредитування підприємств.

3. Основним джерелом надходжень до фондів соціального страхування є:

- А. Єдиний соціальний внесок.
- Б. Податок на прибуток підприємств.
- В. Державні позики.
- Г. Митні збори.

4. Фінансова стійкість фондів забезпечується насамперед шляхом:

- А. Збалансування доходів і видатків.
- Б. Зростання адміністративних витрат.
- В. Скорочення соціальних гарантій.
- Г. Ризикових інвестицій.

5. Бюджет фонду соціального страхування — це:

- А. План формування та використання фінансових ресурсів фонду.
- Б. Частина державного бюджету України.
- В. Банківський депозит фонду.
- Г. Сукупність податкових надходжень.

6. Контроль за використанням коштів соціального страхування передбачає:

- А. Перевірку цільового та ефективного використання ресурсів.
- Б. Управління приватними страховими компаніями.
- В. Банківське кредитування фондів.
- Г. Емісію фінансових інструментів.

7. Фінансові резерви фондів створюються з метою:

- А. Забезпечення стабільності виплат у кризових умовах.
- Б. Отримання максимального прибутку.
- В. Спекуляцій на фінансовому ринку.
- Г. Комерційної діяльності.

8. Надлишок коштів соціального страхування доцільно спрямовувати на:

- А. Формування резервних фондів.
- Б. Фінансування бізнес-проектів.

- В. Преміювання управлінського апарату.
- Г. Погашення приватних боргів.

9. Основним ризиком у системі управління коштами є:

- А. Нестача ресурсів для покриття соціальних виплат.
- Б. Надлишок надходжень.
- В. Високі прибутки фондів.
- Г. Зростання резервів.

10. Планування бюджету фондів базується на:

- А. Прогнозуванні соціальних ризиків і кількості застрахованих осіб.
- Б. Довільних рішеннях керівництва.
- В. Валютних коливаннях.
- Г. Комерційній вигоді.

11. Принцип прозорості означає:

- А. Відкритість фінансової звітності та доступність інформації.
- Б. Засекречення фінансових операцій.
- В. Використання офшорних схем.
- Г. Обмеження громадського контролю.

12. Ефективність управління коштами вимірюється насамперед:

- А. Досягненням соціального результату за мінімальних витрат.
- Б. Рівнем прибутку фонду.
- В. Кількістю рахунків у банках.
- Г. Обсягом адміністративного персоналу.

13. Доходи фондів повинні покривати:

- А. Соціальні виплати та операційні витрати.
- Б. Лише управлінські витрати.
- В. Комерційні проекти.
- Г. Приватні інвестиції.

14. Перерозподіл коштів у системі соціального страхування має:

- А. Соціально орієнтований характер.
- Б. Комерційний характер.
- В. Спекулятивну мету.
- Г. Податкову спрямованість.

15. Дефіцит бюджету фонду виникає коли:
- А. Видатки перевищують доходи.
 - Б. Доходи перевищують видатки.
 - В. Зростають резерви.
 - Г. Скорочуються адміністративні витрати.
16. Фінансове планування передбачає:
- А. Довгострокове прогнозування потреб у ресурсах.
 - Б. Одноразовий розподіл коштів.
 - В. Випадкове формування бюджету.
 - Г. Відмову від прогнозів.
17. Кошти соціального страхування за своєю природою є:
- А. Публічними цільовими фінансовими ресурсами.
 - Б. Приватним капіталом.
 - В. Комерційним доходом.
 - Г. Інвестиційними активами.
18. Принцип економічної доцільності означає:
- А. Раціональне використання коштів із максимальним соціальним ефектом.
 - Б. Максимізацію прибутку.
 - В. Зростання витрат.
 - Г. Скорочення контролю.
19. Регулярність страхових внесків забезпечує:
- А. Фінансову стабільність фондів.
 - Б. Дефіцит ресурсів.
 - В. Комерційний розвиток.
 - Г. Зменшення соціальних гарантій.
20. Аналіз виконання бюджету дозволяє:
- А. Виявляти фінансові дисбаланси та резерви оптимізації.
 - Б. Підвищувати податкове навантаження.
 - В. Ліквідовувати фонди.
 - Г. Комерціалізувати систему.

21. Формування резервів спрямоване на:
- А. Забезпечення безперервності виплат.
 - Б. Збільшення прибутковості.
 - В. Фінансування бізнесу.
 - Г. Валютні спекуляції.
22. Контроль витрат зменшує ризик:
- А. Нецільового використання коштів.
 - Б. Соціальної підтримки населення.
 - В. Накопичення резервів.
 - Г. Надходження внесків.
23. Прогнозування доходів базується на:
- А. Демографічних та економічних показниках.
 - Б. Випадкових оцінках.
 - В. Політичних рішеннях.
 - Г. Банківських відсотках.
24. Прозорість фінансів сприяє:
- А. Зростанню довіри громадян.
 - Б. Приховуванню зловживань.
 - В. Зменшенню соціального захисту.
 - Г. Комерціалізації фондів.
25. Надлишкові кошти доцільно використовувати для:
- А. Створення стабілізаційних резервів.
 - Б. Спекулятивних операцій.
 - В. Особистих доходів посадовців.
 - Г. Приватних кредитів.
26. Управління коштами має бути:
- А. Системним і підконтрольним державі.
 - Б. Комерційним.
 - В. Випадковим.
 - Г. Приватизованим.

27. Соціальна спрямованість фінансів означає:

- А. Пріоритет інтересів застрахованих осіб.
- Б. Максимізацію прибутків фонду.
- В. Зростання ринкових активів.
- Г. Банківське інвестування.

28. Дефіцит фінансування загрожує:

- А. Затримкою соціальних виплат.
- Б. Зростанням резервів.
- В. Надлишком доходів.
- Г. Прибутковістю фондів.

29. Раціональне управління знижує:

- А. Фінансові ризики системи.
- Б. Соціальний захист.
- В. Надходження внесків.
- Г. Контроль.

30. Фінансова дисципліна передбачає:

- А. Своєчасну сплату внесків і контроль витрат.
- Б. Відсутність перевірок.
- В. Комерційні операції.
- Г. Випадкове фінансування.

31. Доходна база визначає:

- А. Можливості соціальних виплат.
- Б. Обсяги приватних інвестицій.
- В. Валютні резерви.
- Г. Прибутки бізнесу.

32. Контроль діяльності фондів забезпечує:

- А. Цільове використання коштів.
- Б. Максимізацію доходів.
- В. Комерціалізацію.
- Г. Зменшення прозорості.

33. Баланс бюджету означає:

- А. Рівність доходів і витрат.
- Б. Перевагу витрат.
- В. Надлишок доходів.
- Г. Відсутність планування.

34. Довгострокове планування враховує:

- А. Демографічні тенденції.
- Б. Разові події.
- В. Політичну рекламу.
- Г. Валютні спекуляції.

35. Соціальні фонди функціонують на принципі:

- А. Солідарності поколінь.
- Б. Комерційної вигоди.
- В. Конкуренції.
- Г. Прибутковості.

36. Фінансова звітність є інструментом:

- А. Контролю та аналізу діяльності фондів.
- Б. Приховування витрат.
- В. Комерційної реклами.
- Г. Інвестування.

37. Резерви зменшують вплив:

- А. Економічних криз на виплати.
- Б. Соціальної підтримки.
- В. Надходжень внесків.
- Г. Контролю.

38. Ефективність витрат передбачає:

- А. Досягнення максимального соціального ефекту.
- Б. Максимізацію прибутку.
- В. Зростання витрат.
- Г. Скорочення виплат.

39. Прозорість фінансів запобігає:

- А. Корупції та зловживанням.
- Б. Соціальному захисту.
- В. Надходженням коштів.
- Г. Плануванню бюджету.

40. Управління коштами пов'язане з:

- А. Державною соціальною політикою.
- Б. Приватним бізнесом.
- В. Біржовою діяльністю.
- Г. Комерційним страхуванням.

41. Ризик дефіциту зростає при:

- А. Низькому рівні внесків.
- Б. Високих резервах.
- В. Прозорості фінансів.
- Г. Балансі бюджету.

42. Оптимізація витрат сприяє:

- А. Підвищенню фінансової стійкості.
- Б. Зростанню дефіциту.
- В. Скороченню контролю.
- Г. Зменшенню доходів.

43. Соціальна ефективність означає:

- А. Реальне покращення добробуту застрахованих осіб.
- Б. Отримання прибутку.
- В. Зростання інвестицій.
- Г. Комерційний успіх.

44. Фінансові ризики мінімізуються через:

- А. Планування та контроль.
- Б. Випадкові витрати.
- В. Комерційні операції.
- Г. Відсутність резервів.

45. Профіцит бюджету означає:
- А. Перевищення доходів над витратами.
 - Б. Перевищення витрат над доходами.
 - В. Дефіцит коштів.
 - Г. Відсутність фінансування.
46. Управління ресурсами має враховувати:
- А. Соціальні ризики населення.
 - Б. Прибутковість бізнесу.
 - В. Біржові котирування.
 - Г. Валютні спекуляції.
47. Контрольні органи забезпечують:
- А. Дотримання фінансової дисципліни.
 - Б. Комерційну вигоду.
 - В. Зменшення звітності.
 - Г. Ліквідацію фондів.
48. Раціональне використання ресурсів означає:
- А. Мінімальні витрати при максимальному ефекті.
 - Б. Максимальні витрати.
 - В. Відсутність контролю.
 - Г. Комерційні ризики.
49. Стабільність системи залежить від:
- А. Балансу доходів і витрат.
 - Б. Рівня прибутковості.
 - В. Біржової активності.
 - Г. Кількості інвестицій.
50. Управління коштами соціального страхування спрямоване на:
- А. Забезпечення соціального захисту населення.
 - Б. Отримання прибутку.
 - В. Розвиток бізнесу.
 - Г. Комерціалізацію фінансів.

ТЕМА 5

СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ З ТИМЧАСОВОЇ ВТРАТИ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ

1. Соціальне страхування з тимчасової втрати працездатності спрямоване на:
 - А. Компенсацію втраченого заробітку в період хвороби або травми.
 - Б. Формування інвестиційних резервів.
 - В. Кредитування підприємств.
 - Г. Отримання прибутку фондами.

2. Матеріальне забезпечення у разі непрацездатності здійснюється у формі:
 - А. Допомоги по тимчасовій непрацездатності.
 - Б. Одноразової компенсації з бюджету.
 - В. Страхового депозиту.
 - Г. Комерційної виплати.

3. Страховим випадком визнається:
 - А. Втрата працездатності, підтверджена медичним документом.
 - Б. Зниження заробітної плати.
 - В. Звільнення з роботи.
 - Г. Скорочення робочого часу.

4. Основним документом для призначення виплат є:
 - А. Листок непрацездатності.
 - Б. Довідка з місця роботи.
 - В. Паспорт громадянина.
 - Г. Трудовий договір.

5. Джерелом фінансування допомоги є:
 - А. Кошти фонду соціального страхування.
 - Б. Податкові надходження бюджету.
 - В. Кредити банків.
 - Г. Добровільні внески громадян.

6. Розмір допомоги залежить насамперед від:

- А. Страхового стажу та середньої зарплати.
- Б. Віку працівника.
- В. Посади.
- Г. Місця проживання.

7. Соціальне страхування за своєю природою є:

- А. Обов'язковим.
- Б. Добровільним.
- В. Комерційним.
- Г. Приватним.

8. Перші дні непрацездатності фінансуються:

- А. Роботодавцем.
- Б. Місцевим бюджетом.
- В. Банківською установою.
- Г. Самим працівником.

9. Допомога надається у випадку:

- А. Хвороби, травми, догляду за хворим членом сім'ї.
- Б. Відпустки без збереження зарплати.
- В. Навчання.
- Г. Простою підприємства.

10. Основною функцією системи є:

- А. Соціальний захист застрахованих осіб.
- Б. Формування прибутку.
- В. Розвиток ринку капіталу.
- Г. Кредитування бізнесу.

11. Страховий стаж впливає на:

- А. Відсоток компенсації заробітку.
- Б. Тривалість лікарняного.
- В. Посаду працівника.
- Г. Рівень оподаткування.

12. Виплати здійснюються при:

- А. Настанні страхового випадку.
- Б. Позитивному фінансовому результаті фонду.
- В. Рішенні роботодавця.
- Г. Політичній необхідності.

13. Принцип солідарності означає:

- А. Колективне фінансування ризиків усіма застрахованими.
- Б. Індивідуальне накопичення коштів.
- В. Комерційну вигоду.
- Г. Приватизацію фондів.

14. Контроль за правильністю виплат здійснюють:

- А. Органи соціального страхування.
- Б. Банки.
- В. Приватні компанії.
- Г. Підприємства без нагляду.

15. Допомога має характер:

- А. Компенсаційний.
- Б. Інвестиційний.
- В. Комерційний.
- Г. Податковий.

16. Виплати припиняються у разі:

- А. Відновлення працездатності.
- Б. Зміни роботодавця.
- В. Переїзду.
- Г. Підвищення зарплати.

17. Порушення режиму лікування може призвести до:

- А. Зменшення розміру допомоги.
- Б. Збільшення виплат.
- В. Подовження лікарняного.
- Г. Автоматичної компенсації.

18. Фінансова стійкість системи залежить від:
- А. Регулярності сплати внесків.
 - Б. Валютного курсу.
 - В. Інвестиційної активності.
 - Г. Рівня прибутку фонду.
19. Соціальний характер страхування проявляється у:
- А. Захисті доходів працюючих осіб.
 - Б. Комерційній дохідності.
 - В. Інвестуванні коштів.
 - Г. Бізнес-стратегії фонду.
20. Допомога є формою:
- А. Соціального забезпечення.
 - Б. Кредитування.
 - В. Інвестування.
 - Г. Преміювання.
21. Страховий випадок повинен бути:
- А. Медично підтверджений.
 - Б. Усно заявлений.
 - В. Погоджений керівником.
 - Г. Фінансово вигідний фонду.
22. Правове регулювання здійснюється на основі:
- А. Законів про соціальне страхування.
 - Б. Банківських норм.
 - В. Комерційних контрактів.
 - Г. Внутрішніх наказів підприємств.
23. Метою виплат є:
- А. Забезпечення мінімального доходу під час хвороби.
 - Б. Формування прибутку.
 - В. Розвиток фінансового ринку.
 - Г. Підтримка бізнесу.

24. Розмір допомоги обмежується:
- А. Законодавчо встановленими нормами.
 - Б. Бажанням роботодавця.
 - В. Можливостями банку.
 - Г. Прибутковістю фонду.
25. Система знижує соціальний ризик:
- А. Тимчасової втрати доходу.
 - Б. Інфляції.
 - В. Безробіття.
 - Г. Інвестиційних втрат.
26. Соціальне страхування є елементом:
- А. Системи соціального захисту населення.
 - Б. Фінансового ринку.
 - В. Банківської системи.
 - Г. Бізнес-сектору.
27. Виплати здійснюються у строки:
- А. Встановлені законодавством.
 - Б. Визначені підприємством.
 - В. За бажанням фонду.
 - Г. При наявності прибутку.
28. Матеріальне забезпечення має:
- А. Тимчасовий характер.
 - Б. Постійний характер.
 - В. Інвестиційну форму.
 - Г. Добровільний характер.
29. Обсяг виплат залежить від:
- А. Середнього заробітку працівника.
 - Б. Місця проживання.
 - В. Віку.
 - Г. Сфери діяльності.

30. Допомога компенсує:

- А. Частину або весь втрачений дохід.
- Б. Податкові витрати.
- В. Інвестиційні втрати.
- Г. Кредитні зобов'язання.

31. Соціальне страхування базується на принципі:

- А. Загальнообов'язковості.
- Б. Добровільності.
- В. Прибутковості.
- Г. Комерціалізації.

32. Фонд соціального страхування забезпечує:

- А. Організацію та фінансування виплат.
- Б. Кредитування підприємств.
- В. Біржові операції.
- Г. Приватне страхування.

33. Виплати не надаються у разі:

- А. Відсутності підтвердженого страхового випадку.
- Б. Хвороби.
- В. Травми.
- Г. Догляду за дитиною.

34. Соціальні гарантії спрямовані на:

- А. Захист працездатного населення.
- Б. Отримання прибутку.
- В. Розвиток бізнесу.
- Г. Інвестування.

35. Страхові внески мають характер:

- А. Обов'язкових платежів.
- Б. Добровільних пожертв.
- В. Банківських депозитів.
- Г. Комерційних інвестицій.

36. Фінансування здійснюється за принципом:

- А. Солідарності.
- Б. Індивідуального накопичення.
- В. Комерційного ризику.
- Г. Конкуренції.

37. Ефективність системи визначається:

- А. Своєчасністю та повнотою виплат.
- Б. Прибутковістю фонду.
- В. Обсягом інвестицій.
- Г. Банківськими доходами.

38. Допомога гарантується державою через:

- А. Законодавче регулювання.
- Б. Комерційні договори.
- В. Банківські механізми.
- Г. Приватні фонди.

39. Ризики системи зменшуються шляхом:

- А. Контролю та планування.
- Б. Спекуляцій.
- В. Комерційної діяльності.
- Г. Відсутності резервів.

40. Соціальне страхування виконує функцію:

- А. Перерозподілу доходів.
- Б. Отримання прибутку.
- В. Інвестування.
- Г. Кредитування.

41. Допомога забезпечує:

- А. Фінансову стабільність сім'ї під час хвороби.
- Б. Бізнес-прибуток.
- В. Податкові пільги.
- Г. Інвестиційний дохід.

42. Система сприяє:

- А. Соціальній безпеці населення.
- Б. Розвитку бірж.
- В. Комерціалізації фінансів.
- Г. Зростанню кредитування.

43. Основною умовою виплат є:

- А. Настання страхового випадку та сплата внесків.
- Б. Прибутковість фонду.
- В. Рішення керівництва.
- Г. Політична ситуація.

44. Соціальні фонди є:

- А. Некомерційними установами.
- Б. Бізнес-структурами.
- В. Банками.
- Г. Інвестиційними компаніями.

45. Виплати мають компенсувати:

- А. Втрату заробітної плати.
- Б. Податкові платежі.
- В. Інвестиційні ризики.
- Г. Кредитні борги.

46. Державне регулювання забезпечує:

- А. Дотримання соціальних гарантій.
- Б. Прибутковість системи.
- В. Комерційний розвиток.
- Г. Ринкову конкуренцію.

47. Страхування зменшує соціальну напругу через:

- А. Підтримку хворих працівників.
- Б. Розвиток бізнесу.
- В. Інвестиції.
- Г. Кредити.

48. Система функціонує на основі:

- А. Законності та соціальної справедливості.
- Б. Комерційної вигоди.
- В. Ринкових ризиків.
- Г. Прибутковості.

49. Допомога має забезпечувати:

- А. Гідний рівень життя у період непрацездатності.
- Б. Бізнес-дохід.
- В. Інвестиційний прибуток.
- Г. Кредитні можливості.

50. Головним результатом системи є:

- А. Захищеність працівника від втрати доходу.
- Б. Фінансова прибутковість фонду.
- В. Розвиток ринку капіталу.
- Г. Комерціалізація соціальної сфери.

МОДУЛЬ 2

ПРАКТИКА ЗДІЙСНЕННЯ ВИДІВ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

ТЕМА 6

МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ

1. Медичне страхування відрізняється від добровільного страхування тим, що:
 - А. Є обов'язковим за законом для певних категорій громадян.
 - Б. Завжди покриває лікування за кордоном.
 - В. Фінансується виключно приватними компаніями.
 - Г. Не передбачає страхових випадків.
2. Основна функція медичного страхування:
 - А. Розподіл фінансових ризиків, пов'язаних із захворюваннями.
 - Б. Забезпечення лікарям премій.
 - В. Підвищення прибутку фармацевтичних компаній.
 - Г. Контроль за лікарняними установами.
3. Страховий поліс медичного страхування обов'язково включає:
 - А. Права та обов'язки сторін, перелік послуг, порядок відшкодування.
 - Б. Біржові інвестиційні активи.
 - В. План розвитку страхових компаній.
 - Г. Прогнози щодо захворюваності населення.
4. Якщо поліс передбачає покриття амбулаторного лікування, це означає:
 - А. Оплата лікування без госпіталізації.
 - Б. Виключно стаціонарне лікування.
 - В. Оплату медикаментів лише після виписки.
 - Г. Страхування лікарів від професійної відповідальності.
5. Однією з ключових умов страхування є франшиза. Вона:
 - А. Визначає суму, яку застрахований сплачує самостійно перед тим, як страхова компанія почне відшкодовувати витрати.

- Б. Гарантує відшкодування повної суми без обмежень.
- В. Використовується лише у комерційних договорах.
- Г. Встановлюється лікарнею.

6. Внески у державне медичне страхування зазвичай:

- А. Обчислюються від заробітку застрахованої особи.
- Б. Не залежать від доходу.
- В. Збираються через біржові операції.
- Г. Сплачуються раз на 10 років.

7. Які з наступних ситуацій не є страховим випадком?

- А. Добровільне лікування без медичних показань.
- Б. Госпіталізація через травму.
- В. Лікування онкозахворювання.
- Г. Переливання крові за медичними показаннями.

8. Принцип солідарності у медичному страхуванні означає:

- А. Внески всіх застрахованих формують спільний фонд для покриття ризиків.
- Б. Кожен сплачує тільки за власні витрати.
- В. Кошти використовуються виключно на прибуток страхових компаній.
- Г. Лікарні отримують кошти за пацієнтів тільки на комерційній основі.

9. Медичне страхування за типом фінансування буває:

- А. Обов'язковим, добровільним, змішаним.
- Б. Біржовим і комерційним.
- В. Інвестиційним і депозитним.
- Г. Приватним і корпоративним.

10. Страхові виплати можуть здійснюватися:

- А. Прямо медичному закладу або застрахованому.
- Б. Через біржового брокера.
- В. Виключно в інвестиційних цінних паперах.
- Г. Тільки після виходу на пенсію.

11. Обов'язкове медичне страхування спрямоване на:
- А. Забезпечення базового доступу до медичних послуг для всіх громадян.
 - Б. Збільшення комерційних прибутків лікарень.
 - В. Відшкодування витрат на елітне лікування за кордоном.
 - Г. Торгівлю лікарськими препаратами.
12. Додаткове добровільне медичне страхування дозволяє:
- А. Отримати розширене покриття послуг, включаючи стоматологію та лікування за кордоном.
 - Б. Звільнитися від державних внесків.
 - В. Отримати лікарняний без обмежень.
 - Г. Купувати ліки дешевше.
13. Умови страхування визначають:
- А. Перелік покриття, обмеження та порядок виплат.
 - Б. Біржові котирування фармкомпаній.
 - В. План лікування лікаря.
 - Г. Рівень доходів застрахованого.
14. Страхова премія — це:
- А. Сума внеску за поліс страхування.
 - Б. Дохід лікарні від пацієнта.
 - В. Біржова вартість активів страховика.
 - Г. Виплата за страховий випадок.
15. Контроль за страховими компаніями здійснює:
- А. Державний регулятор (нагляду за ліцензіями та фінансовою дисципліною).
 - Б. Біржові брокери.
 - В. Комерційні банки.
 - Г. Страхувальники самостійно.
16. Одним із основних ризиків медичного страхування є:
- А. Висока захворюваність та непередбачувані витрати на лікування.
 - Б. Коливання біржових курсів.
 - В. Неповорнення кредитів.
 - Г. Інвестиційний ризик компанії.

17. Страхування лікування за кордоном найчастіше включається в:

- А. Добровільні пакети медичного страхування.
- Б. Обов'язкову державну програму.
- В. Біржовий портфель страховика.
- Г. Фонд накопичувального страхування.

18. У випадку медичного страхового випадку застрахований має право:

- А. Вибирати медичний заклад та отримати відшкодування витрат.
- Б. Змінювати суму премії.
- В. Збільшувати страховий фонд.
- Г. Торгувати лікарськими препаратами.

19. Страхові виключення передбачають:

- А. Витрати, що не покриваються полісом, наприклад лікування косметичних процедур.
- Б. Усю госпіталізацію.
- В. Стандартні хвороби.
- Г. Профілактичні огляди.

20. Страхова сума — це:

- А. Максимальний обсяг витрат, який компанія відшкодовує за полісом.
- Б. Річний внесок застрахованого.
- В. Сума премій всіх застрахованих.
- Г. Витрати лікарні на обладнання.

21. Ключовим показником ефективності медичного страхування є:

- А. Своєчасність і повнота виплат застрахованим.
- Б. Рівень прибутку лікарень.
- В. Зростання біржових котирувань.
- Г. Обсяг інвестиційного портфеля страховика.

22. Страхові компанії зобов'язані:

- А. Виконувати умови договору та надавати страхове відшкодування.
- Б. Біржово інвестувати кошти.
- В. Комерціалізувати медичні послуги.
- Г. Виплачувати дивіденди акціонерам.

23. Медичне страхування є ефективним, якщо:

- А. Надходження внесків покривають витрати на лікування.
- Б. Прибуток компанії зростає щорічно.
- В. Поліс покриває всі можливі витрати пацієнта.
- Г. Лікарні отримують державні дотації.

24. Для страхових компаній характерне управління ризиками через:

- А. Аналіз страхових випадків та розподіл внесків між ризиковими групами.
- Б. Біржові угоди.
- В. Продаж полісів з необмеженим покриттям.
- Г. Пряме інвестування в медичне обладнання.

25. Застрахований несе відповідальність за:

- А. Надання достовірної інформації про стан здоров'я.
- Б. Внески на біржу.
- В. Купівлю медичних активів.
- Г. Управління фондом компанії.

26. Поліс обов'язкового медичного страхування покриває:

- А. Основні медичні послуги у межах законодавства.
- Б. Елітні закордонні клініки.
- В. Витрати на косметичні процедури.
- Г. Біржові збитки.

27. Страхова компанія при настанні страхового випадку:

- А. Організовує медичну допомогу або виплачує компенсацію.
- Б. Торгує лікарськими акціями.
- В. Виплачує премії акціонерам.
- Г. Інвестує кошти у фондові ринки.

28. Добровільне страхування зазвичай передбачає:
- А. Розширене покриття та можливість обрати рівень премії.
 - Б. Обов'язкові державні внески.
 - В. Біржову участь застрахованого.
 - Г. Повну відмову від медичної допомоги.
29. Умови страхування можуть змінюватися лише:
- А. За згодою сторін або законодавством.
 - Б. Біржовими угодами.
 - В. Акціонерами страховика.
 - Г. Лікарем закладу.
30. Страхові витрати включають:
- А. Виплати застрахованим та адміністративні витрати компанії.
 - Б. Біржові операції.
 - В. Інвестиційний дохід.
 - Г. Комерційні прибутки.
31. Внески на медичне страхування повинні сплачуватися:
- А. Регулярно протягом дії полісу.
 - Б. Одноразово на початку кар'єри.
 - В. На біржі.
 - Г. Після виходу на пенсію.
32. Страхова компанія розраховує премії, враховуючи:
- А. Вік, стан здоров'я, професійні ризики та тип покриття.
 - Б. Біржові котирування.
 - В. Прибуток фармкомпаній.
 - Г. Інвестиційний портфель.
33. Страхова виплата може бути обмежена:
- А. Максимальною страховою сумою.
 - Б. Ринковою вартістю акцій.
 - В. Комерційним прибутком лікарні.
 - Г. Біржовою ліквідністю.

34. Профілактичні послуги у страхуванні:
- А. Можуть покриватися додатково за добровільним полісом.
 - Б. Завжди покриваються обов'язковим полісом.
 - В. Не входять у жодний поліс.
 - Г. Включені лише у корпоративні програми.
35. Медичне страхування допомагає:
- А. Зменшити фінансовий ризик великих медичних витрат.
 - Б. Збільшити біржові прибутки.
 - В. Заробляти на комерційних лікарнях.
 - Г. Інвестувати у фармацевтичні стартапи.
36. Виключення з покриття поліса встановлюються:
- А. Страховою компанією та законодавством.
 - Б. Біржовими правилами.
 - В. Лікарем закладу.
 - Г. Страхувальником.
37. Страхування інсулінозалежних пацієнтів:
- А. Може входити до добровільного пакету.
 - Б. Завжди включено у базовий пакет.
 - В. Біржово регулюється.
 - Г. Не передбачене законодавством.
38. Страхова компанія зобов'язана:
- А. Дотримуватися умов договору та виплачувати страхові суми.
 - Б. Інвестувати премії у фондові ринки.
 - В. Комерціалізувати медичні послуги.
 - Г. Збільшувати зарібок лікарів.
39. Обов'язкове медичне страхування регламентується:
- А. Законами та державними нормативами.
 - Б. Біржовими правилами.
 - В. Договором між страховиком та лікарнею.
 - Г. Інвестиційними угодами.

40. Поліс добровільного медичного страхування часто включає:
- А. Лікування за кордоном, стоматологію, преміальні пакети.
 - Б. Тільки базові медичні послуги.
 - В. Біржові операції.
 - Г. Державні субсидії.
41. Порядок відшкодування витрат визначається:
- А. Полісом та законодавством.
 - Б. Біржовими котируваннями.
 - В. Професійними стандартами лікарів.
 - Г. Ринковою вартістю обладнання.
42. Медичне страхування дозволяє:
- А. Планувати медичні витрати та уникати фінансових втрат.
 - Б. Збільшувати біржові прибутки.
 - В. Комерціалізувати лікарні.
 - Г. Продавати акції фармкомпаній.
43. Внески в страхову компанію формують:
- А. Фонд для покриття витрат застрахованих.
 - Б. Біржовий капітал.
 - В. Комерційний прибуток лікарні.
 - Г. Інвестиційний фонд.
44. Поліс обов'язкового страхування не покриває:
- А. Косметичні та естетичні процедури.
 - Б. Госпіталізацію та екстрене лікування.
 - В. Лікування хронічних захворювань.
 - Г. Діагностику та аналізи.
45. Страхові премії повинні:
- А. Відображати ризики та фінансові можливості застрахованих.
 - Б. Виплачуватися тільки при отриманні прибутку.
 - В. Залежати від біржових коливань.
 - Г. Зменшуватися пропорційно медичних витрат.

46. Принцип страхового відшкодування означає:
- А. Компенсацію витрат на лікування у межах страхового полісу.
 - Б. Надання прибутку страховика.
 - В. Біржові угоди з лікарнями.
 - Г. Інвестування у медичне обладнання.
47. Права застрахованого включають:
- А. Отримання медичної допомоги відповідно до умов полісу.
 - Б. Збільшення страхової суми без додаткових внесків.
 - В. Управління фондом страхової компанії.
 - Г. Біржове інвестування.
48. Виплата страхових сум здійснюється:
- А. На підставі страхового випадку та документів, підтверджуючих витрати.
 - Б. Автоматично щомісяця.
 - В. Лише після закінчення політичного року.
 - Г. На вимогу третіх осіб.
49. Страхова компанія може відмовити у виплаті, якщо:
- А. Витрати не відповідають умовам полісу або були навмисно приховані.
 - Б. Пацієнт перебував у лікарні.
 - В. Пацієнт надав документи.
 - Г. Всі витрати покриті премією.
50. Головною перевагою медичного страхування є:
- А. Захист від непередбачуваних фінансових витрат на лікування.
 - Б. Біржова ліквідність активів.
 - В. Комерційна вигода лікарень.
 - Г. Інвестиційний прибуток страховика.

ТЕМА 7
СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНИХ
ВИПАДКІВ НА ВИРОБНИЦТВІ ТА ПРОФЕСІЙНИХ
ЗАХВОРЮВАНЬ

1. Соціальне страхування від нещасних випадків на виробництві спрямоване на:

- А. Компенсацію шкоди здоров'ю працівника та втрати працездатності.
- Б. Отримання прибутку фондом.
- В. Кредитування підприємств.
- Г. Фінансування бізнес-проектів.

2. Страховим випадком визнається:

- А. Подія, що спричинила ушкодження здоров'я під час виконання трудових обов'язків.
- Б. Будь-яка побутова травма.
- В. Зниження заробітної плати.
- Г. Перерва в роботі підприємства.

3. Професійне захворювання — це:

- А. Хвороба, спричинена шкідливими умовами праці.
- Б. Будь-яка сезонна хвороба.
- В. Захворювання в побуті.
- Г. Генетичне порушення.

4. Джерелом фінансування страхових виплат є:

- А. Страхові внески роботодавців.
- Б. Особисті кошти працівників.
- В. Банківські кредити.
- Г. Податки громадян.

5. Соціальне страхування від виробничих ризиків має характер:

- А. Обов'язковий.
- Б. Добровільний.
- В. Комерційний.
- Г. Приватний.

6. Основною формою матеріального забезпечення є:

- А. Страхові виплати потерпілому.
- Б. Банківський депозит.
- В. Одноразова премія.
- Г. Кредитна допомога.

7. Розмір виплат залежить від:

- А. Ступеня втрати працездатності та заробітку.
- Б. Віку працівника.
- В. Галузі економіки.
- Г. Рішення роботодавця.

8. У разі смерті потерпілого виплати отримують:

- А. Члени його сім'ї та утриманці.
- Б. Роботодавець.
- В. Банк.
- Г. Держава.

9. Метою системи є:

- А. Захист працівників від виробничих ризиків.
- Б. Отримання інвестиційного доходу.
- В. Комерціалізація охорони праці.
- Г. Розвиток фінансового ринку.

10. Страхові внески сплачуються:

- А. Роботодавцями.
- Б. Працівниками.
- В. Банками.
- Г. Державним бюджетом.

11. Контроль за використанням коштів здійснює:

- А. Фонд соціального страхування та державні органи.
- Б. Приватні страховики.
- В. Комерційні банки.
- Г. Підприємства без нагляду.

12. Соціальне страхування забезпечує принцип:
- А. Солідарності та соціальної справедливості.
 - Б. Максимального прибутку.
 - В. Ринкової конкуренції.
 - Г. Комерційного ризику.
13. Однією з функцій системи є:
- А. Фінансування профілактичних заходів з охорони праці.
 - Б. Біржова діяльність.
 - В. Кредитування підприємств.
 - Г. Інвестування в акції.
14. Профілактика виробничого травматизму спрямована на:
- А. Зменшення кількості страхових випадків.
 - Б. Збільшення доходів фонду.
 - В. Підвищення тарифів.
 - Г. Комерційний розвиток.
15. Страховий випадок повинен бути:
- А. Офіційно розслідуваний і задокументований.
 - Б. Усно підтверджений працівником.
 - В. Визначений роботодавцем без актів.
 - Г. Фінансово вигідний фонду.
16. Соціальний характер страхування проявляється у:
- А. Компенсації шкоди здоров'ю працівника.
 - Б. Отриманні прибутку.
 - В. Інвестуванні коштів.
 - Г. Комерційній діяльності.
17. Фінансова стійкість системи залежить від:
- А. Регулярності сплати внесків роботодавцями.
 - Б. Курсу валюти.
 - В. Інвестиційної активності.
 - Г. Рівня прибутку фонду.

18. Допомога надається у разі:

- А. Настання страхового випадку на виробництві.
- Б. Побутової травми.
- В. Відпустки.
- Г. Навчання.

19. Страхові виплати мають характер:

- А. Компенсаційний.
- Б. Комерційний.
- В. Інвестиційний.
- Г. Податковий.

20. Система сприяє:

- А. Соціальній безпеці працюючого населення.
- Б. Зростанню бізнес-прибутку.
- В. Розвитку бірж.
- Г. Комерціалізації медицини.

21. Розмір внесків може залежати від:

- А. Рівня виробничого ризику підприємства.
- Б. Особистих доходів працівника.
- В. Віку керівника.
- Г. Місця проживання.

22. Професійні захворювання підлягають:

- А. Офіційному медичному встановленню.
- Б. Усному підтвердженню.
- В. Вирішенню роботодавцем.
- Г. Самостійній оцінці працівника.

23. Виплати можуть бути:

- А. Одноразовими та щомісячними.
- Б. Лише одноразовими.
- В. Лише щорічними.
- Г. Лише добровільними.

24. Соціальні фонди мають статус:
- А. Некомерційних установ.
 - Б. Бізнес-компаній.
 - В. Банківських структур.
 - Г. Інвестиційних фондів.
25. Система виконує функцію:
- А. Перерозподілу соціальних ризиків.
 - Б. Отримання прибутку.
 - В. Інвестування капіталу.
 - Г. Кредитування.
26. Контроль виплат спрямований на:
- А. Запобігання зловживанням.
 - Б. Зменшення допомоги.
 - В. Отримання доходів.
 - Г. Комерціалізацію.
27. Держава гарантує:
- А. Захист потерпілих працівників.
 - Б. Прибутковість фондів.
 - В. Бізнес-доходи.
 - Г. Інвестиційні вигоди.
28. Профілактичні програми фінансуються з:
- А. Коштів соціального страхування.
 - Б. Приватних інвестицій.
 - В. Банківських кредитів.
 - Г. Особистих заощаджень працівників.
29. Виплати компенсують:
- А. Втрату працездатності та доходу.
 - Б. Податкові зобов'язання.
 - В. Інвестиційні збитки.
 - Г. Кредитні борги.

30. Соціальна ефективність системи проявляється у:

- А. Зменшенні рівня виробничого травматизму.
- Б. Зростанні прибутку фонду.
- В. Розвитку ринку капіталу.
- Г. Комерціалізації страхування.

31. Страхування поширюється на:

- А. Осіб, які перебувають у трудових відносинах.
- Б. Усієї населення незалежно від роботи.
- В. Лише підприємців.
- Г. Лише держслужбовців.

32. Виплати здійснюються на підставі:

- А. Акту розслідування нещасного випадку.
- Б. Усної заяви.
- В. Договору з банком.
- Г. Рішення роботодавця без документів.

33. Основною умовою отримання допомоги є:

- А. Підтвердження страхового випадку.
- Б. Наявність прибутку фонду.
- В. Політичне рішення.
- Г. Вік працівника.

34. Система стимулює роботодавців до:

- А. Поліпшення умов праці.
- Б. Зростання тарифів.
- В. Зменшення зарплат.
- Г. Комерційних операцій.

35. Виплати не залежать від:

- А. Фінансових результатів підприємства.
- Б. Ступеня втрати працездатності.
- В. Заробітку потерпілого.
- Г. Тривалості лікування.

36. Управління коштами здійснюється з урахуванням принципу:

- А. Цільового використання.
- Б. Максимального ризику.
- В. Прибутковості.
- Г. Комерціалізації.

37. Соціальні гарантії спрямовані на:

- А. Захист здоров'я працівників.
- Б. Бізнес-розвиток.
- В. Інвестування.
- Г. Кредитування.

38. Страхування покриває наслідки:

- А. Виробничих травм і професійних хвороб.
- Б. Побутових подій.
- В. Фінансових криз.
- Г. Безробіття.

39. Профілактика зменшує:

- А. Соціальні та фінансові втрати.
- Б. Доходи фонду.
- В. Контроль.
- Г. Виплати.

40. Державне регулювання забезпечує:

- А. Дотримання соціальних стандартів.
- Б. Комерційний прибуток.
- В. Біржову активність.
- Г. Інвестування.

41. Система має публічний характер, оскільки:

- А. Спрямована на суспільний захист працівників.
- Б. Орієнтована на прибуток.
- В. Є приватною.
- Г. Є комерційною.

42. Розмір щомісячних виплат визначається з урахуванням:

- А. Відсотка втрати працездатності.
- Б. Віку потерпілого.
- В. Місця проживання.
- Г. Кількості членів сім'ї.

43. Соціальне страхування сприяє:

- А. Зменшенню соціальної напруги.
- Б. Зростанню комерційного ризику.
- В. Біржовій діяльності.
- Г. Комерціалізації охорони праці.

44. Фінансування лікування потерпілих здійснюється:

- А. За рахунок коштів соціального страхування.
- Б. За рахунок особистих коштів.
- В. Через банки.
- Г. Через кредити.

45. Страхові тарифи можуть коригуватися залежно від:

- А. Рівня травматизму на підприємстві.
- Б. Прибутковості фонду.
- В. Віку працівників.
- Г. Політичних рішень.

46. Соціальна спрямованість проявляється у:

- А. Повному відшкодуванні шкоди здоров'ю.
- Б. Отриманні прибутку.
- В. Інвестуванні.
- Г. Кредитуванні.

47. Виплати мають на меті:

- А. Відновлення соціальної справедливості.
- Б. Зростання капіталу фонду.
- В. Біржовий розвиток.
- Г. Комерційний ефект.

48. Система є елементом:

- А. Загальної системи соціального захисту.
- Б. Фінансового ринку.
- В. Банківської системи.
- Г. Бізнес-сектору.

49. Страхування стимулює безпечну працю через:

- А. Економічну відповідальність роботодавців.
- Б. Комерційні прибутки.
- В. Інвестиції.
- Г. Кредити.

50. Основним результатом системи є:

- А. Захищеність працівників від виробничих ризиків.
- Б. Прибутковість фонду.
- В. Розвиток ринку капіталу.
- Г. Комерціалізація страхування.

ТЕМА 8

СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ

1. Соціальне страхування на випадок безробіття спрямоване на:

- А. Компенсацію втрати доходу через відсутність роботи.
- Б. Інвестування коштів фонду.
- В. Фінансування підприємств.
- Г. Зменшення податкового навантаження.

2. Право на допомогу з безробіття мають:

- А. Застраховані особи, які втратили роботу не з власної вини.
- Б. Усі громадяни країни.
- В. Лише випускники ВНЗ.
- Г. Самозайняті без внесків.

3. Фінансування виплат здійснюється за рахунок:
- А. Фонду загальнообов'язкового соціального страхування.
 - Б. Державного бюджету.
 - В. Комерційних банків.
 - Г. Місцевих бюджетів.
4. Статус безробітного надається після:
- А. Реєстрації в службі зайнятості.
 - Б. Звільнення з роботи.
 - В. Подання заяви роботодавцю.
 - Г. Сплати податків.
5. Розмір допомоги залежить від:
- А. Страхового стажу та середнього доходу.
 - Б. Віку особи.
 - В. Місця проживання.
 - Г. Рівня освіти.
6. Соціальне страхування від безробіття має характер:
- А. Обов'язковий.
 - Б. Добровільний.
 - В. Комерційний.
 - Г. Приватний.
7. Допомога виплачується протягом:
- А. Встановленого законодавством строку.
 - Б. Необмеженого часу.
 - В. До отримання кредиту.
 - Г. За рішенням роботодавця.
8. Основна мета системи полягає у:
- А. Соціальному захисті працездатного населення.
 - Б. Накопиченні капіталу фонду.
 - В. Отриманні прибутку.
 - Г. Підтримці підприємств.
9. Безробітним вважається особа, яка:
- А. Активно шукає роботу та готова приступити до праці.
 - Б. Тимчасово не працює за власним бажанням.

- В. Навчається у ВНЗ.
- Г. Працює неофіційно.

10. Соціальні виплати здійснюються за принципом:

- А. Солідарності застрахованих осіб.
- Б. Комерційної вигоди.
- В. Інвестування.
- Г. Конкуренції.

11. Допомога може бути припинена у разі:

- А. Відмови від підходящої роботи.
- Б. Подовження пошуку роботи.
- В. Зменшення внесків.
- Г. Переїзду.

12. Соціальне страхування сприяє:

- А. Стабілізації доходів населення.
- Б. Зростанню інфляції.
- В. Прибутковості фондів.
- Г. Підвищенню податків.

13. Основним органом реалізації політики зайнятості є:

- А. Державна служба зайнятості.
- Б. Комерційні банки.
- В. Податкові органи.
- Г. Пенсійний фонд.

14. Виплати мають характер:

- А. Тимчасовий.
- Б. Постійний.
- В. Добровільний.
- Г. Комерційний.

15. Фінансова база системи формується через:

- А. Страхові внески роботодавців і працівників.
- Б. Кредити банків.
- В. Міжнародні гранти.
- Г. Приватні пожертви.

16. Допомога по безробіттю є формою:

- А. Соціального забезпечення.
- Б. Преміювання.
- В. Інвестування.
- Г. Кредитування.

17. Рівень допомоги зменшується при:

- А. Тривалому періоді безробіття.
- Б. Зростанні страхового стажу.
- В. Підвищенні кваліфікації.
- Г. Отриманні пропозицій роботи.

18. Соціальне страхування забезпечує:

- А. Мінімальний дохід у кризових ситуаціях.
- Б. Прибутковість економіки.
- В. Фінансові спекуляції.
- Г. Податкові пільги.

19. Підставою для призначення допомоги є:

- А. Надання статусу безробітного.
- Б. Усна заява.
- В. Рішення роботодавця.
- Г. Банківський договір.

20. Страхові виплати спрямовані на:

- А. Підтримку життєвого рівня громадян.
- Б. Розвиток бізнесу.
- В. Інвестування фондів.
- Г. Погашення боргів.

21. Соціальна функція системи полягає у:

- А. Зменшенні соціальної напруги.
- Б. Зростанні податків.
- В. Прибутковості бюджету.
- Г. Контролі підприємств.

22. Допомога надається з урахуванням:

- А. Трудового стажу.
- Б. Сімейного стану.
- В. Політичних рішень.
- Г. Рівня інфляції.

23. Страхування від безробіття сприяє:

- А. Адаптації працівників до ринку праці.
- Б. Скороченню економіки.
- В. Зростанню боргів.
- Г. Комерціалізації соціальної сфери.

24. Виплати припиняються після:

- А. Працевлаштування особи.
- Б. Зміни місця проживання.
- В. Навчання.
- Г. Подання заяви.

25. Соціальна система діє на принципі:

- А. Загальнообов'язковості.
- Б. Добровільності.
- В. Ринкової конкуренції.
- Г. Комерційності.

26. Допомога є джерелом:

- А. Тимчасового доходу.
- Б. Постійного прибутку.
- В. Бізнес-капіталу.
- Г. Інвестицій.

27. Рівень захисту підвищується при:

- А. Регулярній сплаті внесків.
- Б. Частій зміні роботи.
- В. Неофіційній зайнятості.
- Г. Самозайнятості без внесків.

28. Соціальне страхування від безробіття має на меті:

- А. Забезпечити фінансову підтримку у період пошуку роботи.
- Б. Збільшити доходи бюджету.

- В. Отримати прибуток фонду.
- Г. Розвивати банківську систему.

29. Держава гарантує:

- А. Виплату допомоги у встановлених межах.
- Б. Високий прибуток фонду.
- В. Роботу всім громадянам.
- Г. Інвестиційний дохід.

30. Соціальні виплати залежать від:

- А. Тривалості страхового стажу.
- Б. Курсу валют.
- В. Прибутковості фонду.
- Г. Політичної ситуації.

31. Допомога може поєднуватися з:

- А. Професійним навчанням безробітних.
- Б. Підприємницькою діяльністю.
- В. Неофіційною роботою.
- Г. Банківськими інвестиціями.

32. Соціальне страхування сприяє:

- А. Мобільності робочої сили.
- Б. Зростанню інфляції.
- В. Зменшенню виробництва.
- Г. Комерціалізації ринку праці.

33. Допомога фінансується на основі:

- А. Солідарності поколінь і працівників.
- Б. Комерційних кредитів.
- В. Приватних інвестицій.
- Г. Грантів.

34. Соціальне страхування є елементом:

- А. Системи соціального захисту населення.
- Б. Банківської системи.
- В. Корпоративних фінансів.
- Г. Інвестиційного ринку.

35. Страхові виплати забезпечують:
- А. Мінімальний соціальний стандарт життя.
 - Б. Максимальний прибуток.
 - В. Бізнес-розвиток.
 - Г. Податкову оптимізацію.
36. Безробіття вважається страховим ризиком через:
- А. Втрату основного джерела доходу.
 - Б. Зменшення податків.
 - В. Інвестиційні втрати.
 - Г. Банківські кризи.
37. Соціальна допомога є:
- А. Тимчасовою компенсацією.
 - Б. Постійною зарплатою.
 - В. Премією.
 - Г. Кредитом.
38. Участь у системі є:
- А. Загальнообов'язковою для працюючих.
 - Б. Добровільною.
 - В. Комерційною.
 - Г. Приватною.
39. Виплати здійснюються з метою:
- А. Запобігання бідності.
 - Б. Отримання прибутку.
 - В. Інвестування коштів.
 - Г. Розширення бізнесу.
40. Соціальне страхування підвищує:
- А. Соціальну стабільність суспільства.
 - Б. Інфляційні ризики.
 - В. Податкове навантаження.
 - Г. Фінансову спекуляцію.

41. Допомога призначається відповідно до:
- А. Законодавчих норм.
 - Б. Рішення підприємств.
 - В. Банківських правил.
 - Г. Приватних договорів.
42. Система спрямована на:
- А. Пом'якшення наслідків безробіття.
 - Б. Максимізацію прибутку фондів.
 - В. Фінансування корпорацій.
 - Г. Розвиток фінансових ринків.
43. Виплати мають:
- А. Соціальний характер.
 - Б. Комерційний характер.
 - В. Інвестиційний характер.
 - Г. Податковий характер.
44. Соціальне страхування забезпечує принцип:
- А. Захищеності працівника.
 - Б. Ринкової конкуренції.
 - В. Максимального доходу.
 - Г. Комерційного ризику.
45. Допомога дозволяє:
- А. Зберегти платоспроможність громадян.
 - Б. Отримати прибуток.
 - В. Інвестувати кошти.
 - Г. Збільшити податки.
46. Страхові фонди формуються для:
- А. Соціальних виплат населенню.
 - Б. Бізнес-інвестицій.
 - В. Кредитування підприємств.
 - Г. Спекуляцій.
47. Соціальна політика у сфері зайнятості передбачає:
- А. Підтримку безробітних.

- Б. Комерціалізацію допомоги.
- В. Інвестиційний розвиток.
- Г. Податкові пільги бізнесу.

48. Допомога стимулює:

- А. Активний пошук роботи.
- Б. Тривале безробіття.
- В. Відмову від праці.
- Г. Тіньову зайнятість.

49. Соціальне страхування спрямоване на:

- А. Забезпечення соціальної справедливості.
- Б. Отримання прибутку.
- В. Розвиток банківської системи.
- Г. Інвестування капіталу.

50. Головним результатом функціонування системи є:

- А. Захист громадян у період втрати роботи.
- Б. Зростання фінансових активів фонду.
- В. Розвиток бізнесу.
- Г. Податкові надходження.

ТЕМА 9

ДЕРЖАВНЕ ПЕНСІЙНЕ СТРАХУВАННЯ

1. Державне пенсійне страхування спрямоване на:

- А. Забезпечення доходу громадян у старості та в разі втрати працездатності.
- Б. Отримання інвестиційного прибутку.
- В. Фінансування бізнесу.
- Г. Банківське кредитування.

2. Пенсійні виплати здійснюються за принципом:

- А. Солідарності поколінь.
- Б. Комерційної вигоди.
- В. Добровільності.
- Г. Інвестування.

3. Джерелом фінансування пенсій є:
- А. Страхові внески працюючих і роботодавців.
 - Б. Банківські кредити.
 - В. Приватні інвестиції.
 - Г. Гранти.
4. Право на пенсію формується через:
- А. Наявність страхового стажу.
 - Б. Рівень освіти.
 - В. Вік працівника лише.
 - Г. Місце проживання.
5. Пенсійний фонд України виконує функцію:
- А. Адміністрування та виплати пенсій.
 - Б. Комерційного інвестування.
 - В. Банківського кредитування.
 - Г. Оподаткування бізнесу.
6. Солідарна система означає:
- А. Поточні внески фінансують чинних пенсіонерів.
 - Б. Кожен накопичує лише для себе.
 - В. Кошти інвестуються в акції.
 - Г. Виплати залежать від прибутку фонду.
7. Мінімальна пенсія гарантується:
- А. Державою.
 - Б. Комерційними фондами.
 - В. Банками.
 - Г. Роботодавцями.
8. Пенсійний вік визначається:
- А. Законодавством.
 - Б. Договором із роботодавцем.
 - В. Банківськими правилами.
 - Г. Особистим вибором.

9. Страховий стаж включає періоди:
- А. Сплати внесків до пенсійної системи.
 - Б. Навчання без внесків.
 - В. Відпустки за власний рахунок.
 - Г. Безробіття без реєстрації.
10. Основна мета пенсійного страхування — це:
- А. Соціальний захист населення.
 - Б. Отримання прибутку.
 - В. Інвестування капіталу.
 - Г. Кредитування економіки.
11. Пенсійні права є:
- А. Соціально гарантованими державою.
 - Б. Комерційними.
 - В. Добровільними.
 - Г. Інвестиційними.
12. Розмір пенсії залежить від:
- А. Заробітку та страхового стажу.
 - Б. Місця проживання.
 - В. Політичної ситуації.
 - Г. Рівня інфляції.
13. Пенсійні виплати мають характер:
- А. Довічний або тривалий.
 - Б. Тимчасовий.
 - В. Разовий.
 - Г. Комерційний.
14. Пенсійна система України базується на:
- А. Солідарному принципі з елементами накопичення.
 - Б. Повністю приватній моделі.
 - В. Комерційному страхуванні.
 - Г. Банківському фінансуванні.

15. Обов'язковість участі означає:
- А. Усі працюючі сплачують внески.
 - Б. Лише держслужбовці.
 - В. Лише підприємці.
 - Г. За бажанням громадян.
16. Державне регулювання забезпечує:
- А. Стабільність пенсійних виплат.
 - Б. Прибутковість фондів.
 - В. Розвиток бізнесу.
 - Г. Конкуренцію банків.
17. Пенсія по інвалідності надається у разі:
- А. Часткової або повної втрати працездатності.
 - Б. Досягнення пенсійного віку.
 - В. Втрати роботи.
 - Г. Навчання.
18. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається:
- А. Непрацездатним членам сім'ї.
 - Б. Роботодавцям.
 - В. Державі.
 - Г. Банкам.
19. Соціальна функція пенсійної системи полягає у:
- А. Запобіганні бідності у старості.
 - Б. Отриманні прибутку.
 - В. Інвестуванні.
 - Г. Податковій оптимізації.
20. Пенсійні виплати фінансуються постійно за рахунок:
- А. Поточних страхових внесків.
 - Б. Банківських депозитів.
 - В. Інвестиційних прибутків.
 - Г. Кредитів.

21. Прозорість системи забезпечується через:

- А. Державний контроль і звітність.
- Б. Комерційні угоди.
- В. Банківську таємницю.
- Г. Приватні фонди.

22. Пенсійне страхування є складовою:

- А. Системи соціального захисту.
- Б. Банківського сектору.
- В. Інвестиційного ринку.
- Г. Податкової системи.

23. Перерахунок пенсій здійснюється у разі:

- А. Зміни заробітку або законодавства.
- Б. Переїзду.
- В. Зміни банку.
- Г. Навчання.

24. Держава гарантує:

- А. Мінімальний рівень пенсійних виплат.
- Б. Максимальний прибуток фонду.
- В. Інвестиційний дохід.
- Г. Фінансову спекуляцію.

25. Пенсійна система виконує функцію:

- А. Перерозподілу доходів між поколіннями.
- Б. Комерційного кредитування.
- В. Бізнес-інвестування.
- Г. Податкової оптимізації.

26. Страховий принцип означає:

- А. Залежність прав від сплачених внесків.
- Б. Однакові пенсії для всіх.
- В. Добровільність участі.
- Г. Комерційність.

27. Пенсійний фонд підзвітний:

- А. Державним органам влади.
- Б. Приватним інвесторам.
- В. Банкам.
- Г. Корпораціям.

28. Соціальна справедливість системи проявляється у:

- А. Врахуванні трудового внеску громадян.
- Б. Однакових виплатах усім.
- В. Максимальному прибутку.
- Г. Комерційній діяльності.

29. Пенсійне страхування зменшує ризик:

- А. Бідності у старості.
- Б. Інфляції.
- В. Банківських криз.
- Г. Інвестиційних втрат.

30. Участь громадян у системі є:

- А. Загальнообов'язковою.
- Б. Добровільною.
- В. Комерційною.
- Г. Приватною.

31. Пенсійні виплати є формою:

- А. Соціального забезпечення.
- Б. Кредитування.
- В. Інвестування.
- Г. Преміювання.

32. Ефективність системи залежить від:

- А. Демографічної ситуації та зайнятості.
- Б. Курсу валют.
- В. Банківських ставок.
- Г. Інвестиційного прибутку.

33. Пенсія за віком призначається після:
- А. Досягнення встановленого віку і стажу.
 - Б. Зміни місця роботи.
 - В. Навчання.
 - Г. Реєстрації у фонді.
34. Соціальна роль системи полягає у:
- А. Підтримці життєвого рівня літніх людей.
 - Б. Отриманні прибутку.
 - В. Інвестуванні.
 - Г. Розвитку бізнесу.
35. Державне управління системою забезпечує:
- А. Стабільність і надійність виплат.
 - Б. Максимальний дохід.
 - В. Конкуренцію.
 - Г. Комерціалізацію.
36. Пенсійні права виникають з моменту:
- А. Сплати страхових внесків.
 - Б. Працевлаштування без внесків.
 - В. Досягнення 18 років.
 - Г. Отримання паспорта.
37. Пенсійна система має довгостроковий характер через:
- А. Постійність соціальних зобов'язань держави.
 - Б. Комерційні інтереси.
 - В. Інвестиційні цикли.
 - Г. Банківські кредити.
38. Періоди догляду за дитиною можуть:
- А. Враховуватися до страхового стажу.
 - Б. Повністю виключатися.
 - В. Зменшувати пенсію автоматично.
 - Г. Не мати значення.

39. Пенсійна система виконує також функцію:

- А. Соціальної стабілізації суспільства.
- Б. Комерційного розвитку.
- В. Фінансової спекуляції.
- Г. Кредитування.

40. Пенсійні виплати мають забезпечувати:

- А. Гідний мінімальний рівень життя.
- Б. Максимальний прибуток фонду.
- В. Бізнес-інвестиції.
- Г. Податкові надходження.

41. Солідарна модель найбільше залежить від:

- А. Кількості працюючих.
- Б. Курсу валют.
- В. Прибутковості фондів.
- Г. Банківських ставок.

42. Пенсійна система потребує реформ через:

- А. Старіння населення.
- Б. Зростання бізнесу.
- В. Інфляцію валют.
- Г. Інвестиційні цикли.

43. Державні гарантії означають:

- А. Обов'язковість виплат пенсій.
- Б. Комерційний прибуток.
- В. Добровільність участі.
- Г. Інвестування коштів.

44. Пенсійний стаж стимулює:

- А. Офіційне працевлаштування.
- Б. Тіньову економіку.
- В. Безробіття.
- Г. Інвестиції.

45. Соціальна відповідальність держави проявляється у:

- А. Забезпеченні пенсійних виплат.
- Б. Отриманні прибутку.
- В. Кредитуванні бізнесу.
- Г. Податкових пільгах корпораціям.

46. Пенсійне страхування поєднує:

- А. Економічні та соціальні механізми захисту.
- Б. Комерційні інтереси.
- В. Банківські операції.
- Г. Інвестиційні схеми.

47. Основним ризиком для системи є:

- А. Дефіцит пенсійного фонду.
- Б. Надлишок коштів.
- В. Прибутковість інвестицій.
- Г. Банківська ліквідність.

48. Пенсійні виплати мають законодавче:

- А. Гарантування.
- Б. Комерційне регулювання.
- В. Добровільне виконання.
- Г. Інвестиційне планування.

49. Система спрямована на:

- А. Соціальний захист літніх людей.
- Б. Бізнес-прибуток.
- В. Фінансові спекуляції.
- Г. Податкову оптимізацію.

50. Головною цінністю пенсійного страхування є:

- А. Соціальна безпека громадян.
- Б. Прибутковість фонду.
- В. Інвестиційний дохід.
- Г. Фінансова конкуренція.

ТЕМА 10

НЕДЕРЖАВНЕ ПЕНСІЙНЕ СТРАХУВАННЯ

1. Недержавне пенсійне страхування передбачає:
 - А. Добровільне накопичення коштів для пенсійних виплат.
 - Б. Обов'язкові державні внески.
 - В. Фінансування з бюджету.
 - Г. Солідарну систему.

2. Основною метою недержавних пенсійних фондів є:
 - А. Забезпечення додаткового доходу у старості.
 - Б. Формування державного бюджету.
 - В. Комерційне кредитування.
 - Г. Оподаткування населення.

3. Учасниками недержавних фондів можуть бути:
 - А. Фізичні особи та роботодавці.
 - Б. Лише держава.
 - В. Тільки банки.
 - Г. Пенсійний фонд України.

4. Внески до НПФ мають характер:
 - А. Добровільний.
 - Б. Обов'язковий.
 - В. Податковий.
 - Г. Солідарний.

5. Пенсійні накопичення формуються за рахунок:
 - А. Особистих внесків та доходу від інвестування.
 - Б. Державних дотацій.
 - В. Податків.
 - Г. Банківських кредитів.

6. Відмінністю від державної системи є:
 - А. Накопичувальний принцип.
 - Б. Солідарний механізм.
 - В. Бюджетне фінансування.
 - Г. Обов'язковість участі.

7. Недержавні пенсійні фонди здійснюють:

- А. Інвестування накопичених коштів.
- Б. Оподаткування громадян.
- В. Кредитування бізнесу.
- Г. Соціальні виплати з бюджету.

8. Ризики інвестування у НПФ пов'язані з:

- А. Коливанням фінансових ринків.
- Б. Віком учасників.
- В. Місцем проживання.
- Г. Політичними виборами.

9. Дохід учасника залежить від:

- А. Результатів інвестиційної діяльності фонду.
- Б. Державних гарантій.
- В. Солідарних внесків інших осіб.
- Г. Податкових штрафів.

10. Недержавне пенсійне страхування виконує функцію:

- А. Доповнення державної пенсії.
- Б. Заміни податків.
- В. Кредитування бізнесу.
- Г. Соціальної допомоги з бюджету.

11. Пенсійні виплати з НПФ здійснюються:

- А. За рахунок накопичених коштів учасника.
- Б. З державного бюджету.
- В. З солідарного фонду.
- Г. З податків.

12. Участь у системі стимулює:

- А. Довгострокове заощадження.
- Б. Тіньову економіку.
- В. Зменшення доходів.
- Г. Безробіття.

13. Контроль за діяльністю НПФ здійснює:

- А. Держава через регуляторні органи.
- Б. Учасники без нагляду.
- В. Банки.
- Г. Комерційні компанії.

14. Інвестиційна стратегія фонду має забезпечувати:

- А. Збереження та приріст коштів.
- Б. Максимальний ризик.
- В. Комерційний прибуток власників.
- Г. Податкові надходження.

15. Недержавне страхування базується на принципі:

- А. Персональної відповідальності за накопичення.
- Б. Солідарності поколінь.
- В. Обов'язковості.
- Г. Бюджетного фінансування.

16. Внески можуть сплачуватися:

- А. Самою особою або роботодавцем.
- Б. Лише державою.
- В. Лише банками.
- Г. Пенсійним фондом.

17. Перевагою НПФ є:

- А. Можливість формування додаткового пенсійного доходу.
- Б. Повна відсутність ризиків.
- В. Державна гарантія прибутку.
- Г. Солідарні виплати.

18. Пенсійні активи належать:

- А. Учасникам фонду.
- Б. Державі.
- В. Банкам.
- Г. Засновникам фонду.

19. Умови виплат визначаються:

- А. Пенсійним контрактом.
- Б. Податковим кодексом.
- В. Колективним договором.
- Г. Банківськими правилами.

20. Дострокове отримання коштів можливе:

- А. У передбачених законодавством випадках.
- Б. У будь-який момент без умов.
- В. Лише після 80 років.
- Г. За рішенням банку.

21. НПФ є:

- А. Некомерційними організаціями.
- Б. Банківськими структурами.
- В. Державними установами.
- Г. Приватними корпораціями для прибутку.

22. Пенсійні накопичення можуть передаватися у спадщину:

- А. Так, за умовами договору.
- Б. Ні, ніколи.
- В. Лише державі.
- Г. Лише банку.

23. Ефективність накопичення залежить від:

- А. Тривалості участі у фонді.
- Б. Віку виходу на пенсію державою.
- В. Податкових ставок.
- Г. Солідарної системи.

24. Інвестування активів має бути:

- А. Диверсифікованим.
- Б. Максимально ризиковим.
- В. Орієнтованим на спекуляції.
- Г. Безконтрольним.

25. Державне регулювання спрямоване на:

- А. Захист прав учасників фондів.
- Б. Максимізацію прибутку фондів.
- В. Комерційну вигоду власників.
- Г. Зростання податків.

26. Недержавне страхування формує:

- А. Персональний пенсійний капітал.
- Б. Солідарний фонд.
- В. Державний бюджет.
- Г. Податкові резерви.

27. Основним ризиком для учасника є:

- А. Низька дохідність інвестицій.
- Б. Висока державна підтримка.
- В. Солідарні виплати.
- Г. Обов'язковість внесків.

28. НПФ доповнює:

- А. Державну пенсійну систему.
- Б. Банківське кредитування.
- В. Податкову систему.
- Г. Соціальну допомогу.

29. Виплати можуть здійснюватися у формі:

- А. Пенсійних анuitетів або одноразових сум.
- Б. Податкових пільг.
- В. Кредитів.
- Г. Стипендій.

30. Принцип довгостроковості означає:

- А. Накопичення протягом тривалого періоду.
- Б. Швидкий прибуток.
- В. Разові внески.
- Г. Короткострокові інвестиції.

31. НПФ сприяє:

- А. Підвищенню фінансової відповідальності громадян.
- Б. Зростанню тіньової економіки.
- В. Зменшенню заощаджень.
- Г. Безробіттю.

32. Участь дозволяє:

- А. Планувати власне пенсійне забезпечення.
- Б. Уникати податків.
- В. Отримувати бюджетні дотації.
- Г. Вести бізнес.

33. Інвестиційний дохід збільшує:

- А. Пенсійні накопичення учасника.
- Б. Податкові надходження.
- В. Солідарні фонди.
- Г. Державний бюджет.

34. Держава забезпечує:

- А. Регуляторний нагляд за фондами.
- Б. Гарантію високого прибутку.
- В. Солідарні виплати.
- Г. Обов'язковість участі.

35. Фінансова грамотність є важливою для:

- А. Ефективного використання НПФ.
- Б. Отримання бюджетних виплат.
- В. Ухилення від податків.
- Г. Банківських кредитів.

36. Пенсійні активи зберігаються:

- А. На окремих рахунках з правовим захистом.
- Б. У власності менеджерів фонду.
- В. У бюджеті держави.
- Г. У готівковій формі.

37. НПФ працюють на основі:

- А. Прозорої звітності.
- Б. Комерційної таємниці.
- В. Безконтрольності.
- Г. Усних домовленостей.

38. Рання початок внесків дозволяє:

- А. Сформувати більший пенсійний капітал.
- Б. Зменшити накопичення.
- В. Уникнути інвестування.
- Г. Отримати податкові штрафи.

39. Недержавне пенсійне страхування має характер:

- А. Добровільний накопичувальний.
- Б. Обов'язковий солідарний.
- В. Бюджетний.
- Г. Податковий.

40. Основною цінністю системи є:

- А. Фінансова незалежність у старості.
- Б. Прибутковість фондів.
- В. Бізнес-інтереси.
- Г. Податкові надходження.

41. Пенсійні виплати залежать від:

- А. Обсягу внесків і доходу від інвестування.
- Б. Рішення держави.
- В. Солідарності поколінь.
- Г. Податкової ставки.

42. НПФ стимулюють розвиток:

- А. Ринку капіталу.
- Б. Тіньової економіки.
- В. Інфляції.
- Г. Безробіття.

43. Інвестування активів має відповідати принципу:
- А. Надійності та ліквідності.
 - Б. Максимального ризику.
 - В. Спекуляції.
 - Г. Безконтрольності.
44. Пенсійні програми можуть бути:
- А. Індивідуальні та корпоративні.
 - Б. Лише державні.
 - В. Лише банківські.
 - Г. Обов'язкові.
45. Довгострокові внески забезпечують:
- А. Стабільність пенсійних виплат.
 - Б. Разовий прибуток.
 - В. Податкові штрафи.
 - Г. Відсутність накопичень.
46. Недержавне страхування зменшує навантаження на:
- А. Державну пенсійну систему.
 - Б. Банківський сектор.
 - В. Бізнес.
 - Г. Податкові органи.
47. Пенсійні накопичення можуть бути індексовані через:
- А. Інвестиційний дохід.
 - Б. Податки.
 - В. Солідарні виплати.
 - Г. Бюджетні дотації.
48. Головним стимулом участі є:
- А. Забезпечення вищого рівня життя після виходу на пенсію.
 - Б. Обов'язковість держави.
 - В. Податкові штрафи.
 - Г. Комерційний прибуток фонду.

49. Система базується на довірі між:

- А. Учасниками та фондом.
- Б. Банками і державою.
- В. Бізнесом і податковими органами.
- Г. Роботодавцями між собою.

50. Основною перевагою НПФ є:

- А. Можливість персоналізованого пенсійного забезпечення.
- Б. Повна відсутність ризиків.
- В. Солідарні виплати.
- Г. Бюджетне фінансування.

ТЕМА 11

ДОСВІД СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ РІЗНИХ КРАЇН СВІТУ

1. Соціальні страхові системи розвинених країн ґрунтуються переважно на принципі:

- А. Солідарності та державних гарантій.
- Б. Повної комерціалізації.
- В. Добровільності участі.
- Г. Відсутності регулювання.

2. Бісмарківська модель соціального страхування характерна для:

- А. Країн Західної Європи.
- Б. Країн Африки.
- В. Держав Латинської Америки.
- Г. Острівних економік.

3. Основною ознакою моделі Беверіджа є:

- А. Фінансування через податки та універсальність виплат.
- Б. Обов'язкові страхові внески працівників.
- В. Комерційні фонди.
- Г. Корпоративне страхування.

4. У США система соціального страхування характеризується:
- А. Поєднанням державних і приватних програм.
 - Б. Повною державною монополією.
 - В. Відсутністю пенсійних програм.
 - Г. Лише солідарним принципом.
5. У країнах Скандинавії домінує підхід:
- А. Всеохоплюючого соціального забезпечення.
 - Б. Мінімального державного втручання.
 - В. Комерційного страхування.
 - Г. Приватних накопичень.
6. Соціальне страхування в Німеччині побудоване на:
- А. Обов'язкових внесках працівників і роботодавців.
 - Б. Лише податковому фінансуванні.
 - В. Добровільній участі.
 - Г. Приватних договорів.
7. Французька модель поєднує:
- А. Солідарні та професійні фонди.
 - Б. Лише приватні програми.
 - В. Комерційне страхування.
 - Г. Повну відсутність державного контролю.
8. У Великій Британії соціальне страхування базується на:
- А. Загальнонаціональній системі соціального забезпечення.
 - Б. Корпоративних пенсіях.
 - В. Приватних фондах.
 - Г. Банківських програмах.
9. Основною тенденцією реформ у світі є:
- А. Поєднання солідарних і накопичувальних систем.
 - Б. Повна відмова від державної участі.
 - В. Комерціалізація всіх виплат.
 - Г. Ліквідація соціальних гарантій.

10. Накопичувальні пенсійні системи найбільш поширені у:

А. Чилі та країнах Латинської Америки.

Б. Скандинавії.

В. Африці.

Г. Близькому Сході.

11. Основною перевагою універсальних систем є:

А. Охоплення всього населення.

Б. Високий прибуток фондів.

В. Низькі податки.

Г. Комерційна вигода.

12. Страхові моделі ЄС спрямовані на:

А. Соціальну стабільність і захист доходів.

Б. Максимізацію прибутку.

В. Розвиток фінансових ринків.

Г. Мінімізацію державних витрат.

13. Японська система пенсій базується на:

А. Комбінації державних і корпоративних програм.

Б. Лише приватному страхуванні.

В. Солідарному принципі без внесків.

Г. Податковій допомозі.

14. У Канаді значну роль відіграють:

А. Державні програми та приватні пенсійні плани.

Б. Лише приватні фонди.

В. Банківські кредити.

Г. Комерційне страхування здоров'я.

15. Основна мета соціального страхування у світі — це:

А. Захист населення від соціальних ризиків.

Б. Отримання прибутку.

В. Фінансування бізнесу.

Г. Податкові надходження.

16. Солідарні системи найбільше залежать від:

А. Демографічної структури населення.

Б. Курсу валют.

В. Інвестиційного доходу.

Г. Банківських ставок.

17. Реформи часто спрямовані на:

А. Підвищення фінансової стійкості систем.

Б. Ліквідацію соціальних виплат.

В. Комерціалізацію всіх фондів.

Г. Скорочення охоплення населення.

18. Приватні пенсійні програми особливо розвинені у:

А. США та Великій Британії.

Б. Німеччині.

В. Франції.

Г. Норвегії.

19. Універсальні системи фінансуються переважно через:

А. Податки.

Б. Комерційні внески.

В. Кредити банків.

Г. Інвестиційний прибуток.

20. Соціальне страхування в Європі виконує функцію:

А. Перерозподілу доходів і соціального захисту.

Б. Бізнес-фінансування.

В. Банківського кредитування.

Г. Інвестування.

21. Модель Бісмарка передбачає зв'язок між:

А. Внесками і розміром виплат.

Б. Податками і прибутком.

В. Віком і доходом.

Г. Місцем проживання.

22. Модель Беверіджа орієнтована на:
- А. Мінімальний гарантований рівень забезпечення.
 - Б. Високі індивідуальні пенсії.
 - В. Комерційні доходи.
 - Г. Корпоративні бонуси.
23. Основною проблемою багатьох країн є:
- А. Старіння населення.
 - Б. Надлишок робочої сили.
 - В. Високі інвестиційні доходи.
 - Г. Профіцит фондів.
24. Соціальне страхування в країнах ЄС має:
- А. Обов'язковий характер.
 - Б. Добровільний характер.
 - В. Комерційний характер.
 - Г. Приватний характер.
25. У країнах з розвинутою економікою держава:
- А. Активно регулює соціальні системи.
 - Б. Повністю відмовляється від участі.
 - В. Лише спостерігає.
 - Г. Передає все бізнесу.
26. Успішні моделі поєднують:
- А. Державне регулювання та ринкові механізми.
 - Б. Лише комерційні принципи.
 - В. Повну свободу фондів.
 - Г. Відсутність контролю.
27. Соціальні витрати у ВВП високі у:
- А. Скандинавських країнах.
 - Б. Країнах, що розвиваються.
 - В. Острівних державах.
 - Г. Країнах з перехідною економікою.

28. Медичне страхування у багатьох країнах Європи є:

- А. Обов'язковим.
- Б. Виключно приватним.
- В. Добровільним.
- Г. Комерційним.

29. Головним викликом сучасних систем є:

- А. Фінансова стійкість у довгостроковій перспективі.
- Б. Надлишок коштів.
- В. Високий прибуток.
- Г. Зростання зайнятості.

30. Латиноамериканські реформи були спрямовані на:

- А. Запровадження індивідуальних накопичень.
- Б. Розширення солідарних програм.
- В. Податкове фінансування.
- Г. Комерційні кредити.

31. Соціальні системи США відрізняються:

- А. Значною роллю приватного сектору.
- Б. Повною державною монополією.
- В. Універсальністю виплат.
- Г. Солідарністю поколінь.

32. Європейський підхід передбачає:

- А. Високий рівень соціальних гарантій.
- Б. Мінімальні соціальні витрати.
- В. Повну приватизацію.
- Г. Комерціалізацію допомоги.

33. Соціальне страхування у світі сприяє:

- А. Соціальній стабільності.
- Б. Фінансовим кризам.
- В. Зростанню бідності.
- Г. Комерціалізації суспільства.

34. Основною умовою ефективності є:

- А. Прозоре управління фондами.
- Б. Відсутність контролю.
- В. Максимальний ризик.
- Г. Комерційна таємниця.

35. Досвід розвинених країн показує важливість:

- А. Балансу між солідарністю та накопиченням.
- Б. Повної приватизації.
- В. Ліквідації держави.
- Г. Комерційного прибутку.

36. Універсальні системи зменшують:

- А. Рівень соціальної нерівності.
- Б. Доходи населення.
- В. Економічну активність.
- Г. Інвестиції.

37. Накопичувальні системи підвищують:

- А. Особисту відповідальність за старість.
- Б. Солідарність поколінь.
- В. Податкове навантаження.
- Г. Державні витрати.

38. Соціальне страхування є ключовим елементом:

- А. Соціальної держави.
- Б. Комерційної економіки.
- В. Банківської системи.
- Г. Фондового ринку.

39. Багаторівневі пенсійні системи включають:

- А. Державний, накопичувальний і приватний рівні.
- Б. Лише державний рівень.
- В. Банківські програми.
- Г. Податкові виплати.

40. Світова практика свідчить про необхідність:
- А. Постійного реформування систем.
 - Б. Повної ліквідації страхування.
 - В. Комерціалізації допомоги.
 - Г. Відмови від соціальних гарантій.
41. Соціальні гарантії сприяють:
- А. Економічній стабільності.
 - Б. Зростанню інфляції.
 - В. Зменшенню виробництва.
 - Г. Комерційним збиткам.
42. Ефективні системи характеризуються:
- А. Широким охопленням населення.
 - Б. Мінімальними виплатами.
 - В. Відсутністю контролю.
 - Г. Комерційною вигодою.
43. Участь держави забезпечує:
- А. Соціальну справедливість.
 - Б. Прибутковість фондів.
 - В. Інвестування бізнесу.
 - Г. Податкову оптимізацію.
44. Реформи часто передбачають:
- А. Підвищення пенсійного віку.
 - Б. Скасування внесків.
 - В. Ліквідацію виплат.
 - Г. Комерціалізацію допомоги.
45. Міжнародний досвід доводить, що:
- А. Соціальне страхування є необхідним елементом розвитку.
 - Б. Його можна повністю замінити бізнесом.
 - В. Воно не впливає на добробут.
 - Г. Потрібне лише багатим країнам.

46. Скандинавська модель відома:
- А. Високим рівнем соціального захисту.
 - Б. Мінімальними податками.
 - В. Приватизацією допомоги.
 - Г. Відсутністю держави.
47. Європейські системи орієнтовані на:
- А. Довгострокову соціальну безпеку.
 - Б. Короткостроковий прибуток.
 - В. Спекуляції.
 - Г. Бізнес-фінансування.
48. Світовий досвід показує важливість:
- А. Демографічного прогнозування.
 - Б. Банківських кредитів.
 - В. Комерційної вигоди.
 - Г. Випадкових рішень.
49. Соціальні системи підвищують:
- А. Якість життя населення.
 - Б. Рівень бідності.
 - В. Фінансові ризики.
 - Г. Економічну нестабільність.
50. Головним уроком міжнародного досвіду є:
- А. Необхідність адаптації моделей до національних умов.
 - Б. Копіювання без змін.
 - В. Повна відмова від держави.
 - Г. Комерціалізація соціальної сфери.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування». *Відомості Верховної Ради України*. 2000. № 50. Ст. 395.
2. Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 39. Ст. 350.
3. Закон України «Про недержавне пенсійне забезпечення». *Відомості Верховної Ради України*. 2019. № 44. Ст. 276.
4. Базилевич В. Д. Соціальне страхування : підручник. Київ : Знання, 2020. 384 с.
5. Коваленко Д. І. Соціальне забезпечення та соціальне страхування : навчальний посібник. Київ : КНЕУ, 2024. 298 с.
6. Мних М. В. Фінансове забезпечення соціального страхування. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2024. 224 с.
7. Семенова Л. Ю. Управління коштами соціального страхування. Харків : ХНЕУ, 2021. 180 с.
8. Шевчук П. І. Пенсійна система України: сучасний стан і перспективи реформування. Київ : Знання, 2023. 320 с.
9. Онищенко В. О. Система соціального страхування в Україні : монографія. Київ : НАН України, 2019. 212 с.
10. Barr N. *The Economics of the Welfare State*. Oxford : Oxford University Press, 2019. 512 p.
11. Holzmann R., Hinz R. *Old-Age Income Support in the 21st Century*. Washington : World Bank, 2018. 432 p.
12. ILO. *World Social Protection Report*. Geneva : International Labour Organization, 2021. 340 p.

Навчальне видання

СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ

Збірник тестових завдань

Укладач:

МАРИЧ Максим Григорович

Літературне редагування **О.В. Колодій**

Технічне редагування **О.М. Кудрінська**

Підписано до друку 14.09.2026. Формат 60x84/16

Електронне видання.

Ум.-друк. арк. 5,4. Обл.-вид. арк. 5,8.

Зам. Н-098.

Видавництво та друкарня Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича

58002, Чернівці, вул. Коцюбинського, 2

e-mail: ruta@chnu.edu.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №891 від 08.04.2002 р.